

De Samvirkende Invalideorganisationer

Kløverprisvej 10B · 2650 Hvidovre · Tlf.: 36 75 17 77 · Fax: 36 75 14 03 · dsi@handicap.dk · www.handicap.dk

Kopi til (alle)
(12)

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I

- 7. januar 2005

1. Ø

Den 7. januar 2005

J.nr. 3989.335 [11] /HS

Høringssvar vedrørende lovforslag til udmøntningen af kommunalreformen

Den 1. december 2004 udsendte regeringen 48 lovforslag vedrørende udmøntningen af kommunalreformen til høring.

De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI) har gennemgået disse lovforslag, og vi fremsender hermed vores høringssvar til de 20 lovforslag, vi har vurderet til at have særlig betydning for mennesker med handicap.

Vi har også sendt de enkelte høringssvar direkte til de relevante ressortministerier, men da der er mange tværgående og sammenhængende problemstillinger mellem de enkelte ressortområder, skal vi anmode Indenrigs- og Sundhedsministeriet om at forholde sig til alle de her fremsendte høringssvar, og sikre den nødvendige koordinering.

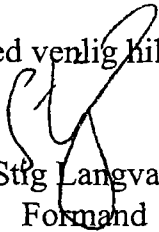
Til en række af høringssvarene er vedlagt bilag med særlige synspunkter fra vores medlemsorganisationer.

Høringsprocessen for hele dette enorme lovarbejde har været meget kort – alt for kort. Det tidspres som ligger over hele processen bekymrer DSI meget. Med den korte høringsfrist har det været yderst vanskeligt for DSI's medlemsorganisationer at sætte sig grundigt ind i lovforslagene og har derved ikke kunnet indgå i en uddybende dialog med deres medlemmer og relevante repræsentanter, for derved at skabe sig et grundigt overblik over hele reformen, mulige konsekvenser og ikke mindst mulige faldgruber. Det medfører en meget stor risiko for at overse væsentlige problemstillinger for mennesker med handicap i de mange lovforslag.

Vi forbeholder os derfor ret til i den kommende tid at fremkomme med supplerende synspunkter, ligesom vi også forventer at blive inddraget i de videre forhandlinger om lovforslagene og justeringen af disse.

Det er endvidere DSI's håb, at dette hastværk ikke fortsætter i den kommende tid, hvor lovforslagene skal revideres, og hvor implementeringen skal finde sted, men at dette arbejde vil ske i en balanceret og inddragende proces og på baggrund af grundige analyser af mulige konsekvenser.

Med venlig hilsen

Stig Langvad
Formand

Oversigt over DSI's hørings svar

1. Forslag til Sundhedsloven.
2. Forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab.
3. Forslag til lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.
4. Forslag til lov om regional statsforvaltning.
5. Forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder.
6. Forslag til lov om kommunale borgerservicecentre.
7. Forslag til lov om regionernes finansiering.
8. Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.
9. Forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.
10. Forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.
11. Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med flere love. (Konsekvensændringer som følge af kommunalreformen).
12. Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Udmøntning af kommunalreformen).
13. Forslag til Lov om social service.
14. Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love.
15. Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., lov om fremme af privat udlejningsbyggeri og forskellige andre love. (Konsekvensændringer på boligområdet som følge af kommunalreformen).
16. Forslag til lov om trafikselskaber.

17. Forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område. (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår sygepleje- og radiografskolerne og centre for undervisningsmidler samt tekniske konsekvensændringer).
18. Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) og forskellige andre love. (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår specialundervisning, forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning m.v.).
19. Forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område. (Konsekvensændringer som følge af kommunalreformen).
20. Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studenterekamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love. (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår det almene gymnasium, hf, social- og sundhedsuddannelser og andre ungdomsuddannelser samt voksenuddannelsescentre (VUC)).

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Kopi til:
Julie, Helle, Lina, Louise
Islands Brygge 32D
Postboks 340
Niels 2
2300 København S
Lisa 2.3
Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Sagsnr. 03.04-03-445
Ref. TAH/lph
Den 6. januar 2005

Til:

Statsminister Anders Fogh Rasmussen
Økonomi- og Erhvervsminister Bendt Bendtsen
Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen
Finansminister Thor Pedersen
Indenrigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen
Undervisningsminister Ulla Tørnæs
Miljøminister Connie Hedegaard
Socialminister Eva Kjær Hansen

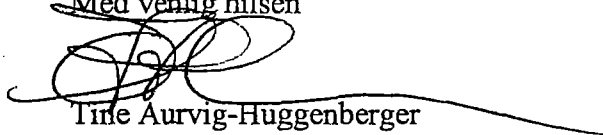
LO's generelle bemærkninger til den forestående kommunalreform

Regeringen har fremlagt 46 udkast til lovforslag om ny offentlig struktur. LO har afgivet høringsvar på en række områder, men har desuden generelle bemærkninger til hele lovkomplekset samt de personalemæssige forhold.

Jeg har derfor fornøjelsen at fremsende følgende generelle notater, som giver et overblik over LO's vurdering af de fremsendte udkast til lovforslag.

- Bemærkninger til kommunalreformens lovudkast
- Personaleforhold ved den forestående kommunalreform

Med venlig hilsen

Tine Aurvig-Huggenberger

Bemærkninger til kommunalreformens lovudkast

Regeringen har fremlagt udkast til 46 lovforslag om ny offentlig struktur foruden de to lovforslag, som allerede er fremsat i Folketinget på Skatteministeriets område. Altså fremsættes i alt 48 lovforslag.

LO har foruden høringsvar på de enkelte områder lavet et generelt notat om personaleforhold samt udarbejdet dette notat, hvis formål er at foretage en overordnet vurdering af kommunalreformen. Det er hertil valgt at se nærmere på 5 hovedtemaer:

1. Hvilken økonomi stilles der til rådighed, og er der klarhed over de økonomiske konsekvenser?
2. Er der taget tilfredsstillende højde for omstillingsprocessen for personalet?
3. Forbedres borgerservice og kvalitet i opgaveløsningen?
4. Er der lagt op til øget bureaukratisering (mindre demokrati) og flere ministerbeføjelser?
5. Er der for mange gråzoner og risiko for lovsjusk?

Det er LO's opfattelse, at den samlede politiske bedømmelse af kommunalreformen og gennemførelsesprocessen afgøres af, hvordan der kan svares på ovennævnte spørgsmål.

Under en høringsrunde er det naturligt at gøre opmærksom på de mangler, der findes i lovgivers udkast/forslag. Derfor vil en væsentlig del af gennemgangen nedenfor være kritisk.

Udgangspunktet for LO er imidlertid fortsat de tilkendegivelser, som blev udtrykt med Fællesudvalgets (LO, FTF og AC) rapport fra december 2003. Heri tilslutter LO sig oprettelsen af færre regioner med en justeret opgaveportefølje som erstatning for amterne, og at der arbejdes henimod større kommunale enheder. Det kan øge såvel den faglige som den økonomiske bæredygtighed i opgaveløsningen. Og dermed give grundlag for en endnu bedre offentlig sektor.

Dette hovedsigte er indfriet med reformudspillet, som det ser ud nu, men der er elementer i den ny opgaveplacering – særlig om kommunernes øgede ansvar over for beskæftigelsesindsatsen, natur og miljø – LO ikke kan tilslutte sig. Derudover er der efter LO's vurdering sket en for vidtgående opgaveglidning fra regioner/amter til kommuner vedr. børn med særlige behov, og så vil LO udtrykke bekymring for, om kommunerne kan håndtere ansvaret for erhvervsservice.

Endelig er der, som det fremgår nedenfor, betydelig bekymring for, om gennemførelsen af reformen kommer til at foregå tilfredsstillende, og om personalets vilkår og inddragelse har tilstrækkelig opmærksomhed.

1. De økonomiske forhold

Den nuværende regering har indført et skattestop, som reelt indebærer faldende skattetryk og det betyder, at de offentlige udgifter holdes i et meget stramt greb. LO har tidligere vist,

at der er blevet færre offentligt ansatte under den nuværende regering, når der ses på det samlede timetal, der præsteres. Det er hovedsagelig i staten, at der er set nedskæringer.

De seneste nationalregnskabstal viser endda et fald i det offentlige forbrug, som er en indikator for den offentlige service. I de tre første kvartaler af 2004 faldt det offentlige forbrug med 0,1 pct. sammenlignet med den tilsvarende periode i 2003.

De økonomiske konsekvenser af den meget omfattende reform til ny offentlig struktur bør naturligvis være velbelyste. Både på de enkelte områder, der berøres, og samlet. Udgangspunktet er imidlertid, at det ikke er tilfældet. Der ligger ikke økonomiske konsekvensberegninger til de enkelte lovforslag, og set i lyset af den stramme udgiftsstyring er det stærkt bekymrende.

Det betyder f.eks., at omstillingsudgifterne ikke er finansierede. Eftersom opgave- og personaleflytninger nødvendigvis må indebære investeringer til uddannelse, omskoling, personaleudvikling og evt. nye bygninger og udstyr, vil den manglende finansiering indebære risiko for afskedigelser og nednormeringer samt udhuling af råderummet til løndannelse som følge af strukturreformen, fordi udgifterne så skal findes inden for den i forvejen snævre ramme for offentlig service.

Det betyder på sin side risiko for, at der vil ske forringelser i den offentlige service.

Som et eksempel på omstillingsudgifternes størrelse kan nævnes, at der på skatteområdet - der overgår fra kommunerne til staten pr. 1. juli 2005 - regnes med et beløb på 270 mill.kr. På langt de fleste områder sker myndighedsskiftet først i 2007, og her er der altså ikke skønnet over udgifternes størrelse, men da områderne til sammen er langt større end skatteområdet, må der forventes omstillingsudgifter på flere milliarder kr. i løbet af de kommende år.

Lovudkastene løser ikke problemet med manglende afklaring af de fremtidige forhold for kommunernes økonomi.

Der er ikke taget stilling til, i hvilken udstrækning kommunernes udgifter til ledige, syge og sociale brugere skal refunderes af staten, ligesom der ikke foreligger en beskrivelse af den fremtidige mellemkommunale udligning.

I dag er der 35-100 pct. statslig refusion af kommunernes udgifter på de forskellige områder. Helt overordnet er problemstillingen, om kommunerne kan påvirke udgifterne eller ej. De offentlige udgifter skal overordnet garanteres af staten gennem finanslov og økonomiaftaler, men i den udstrækning, den enkelte kommune kan gøre en indsats for at nedbringe udgifterne, bør refusionen til den enkelte kommune være mindre end 100 pct. (selv om de er fuldt dækket som gennemsnit over bloktilskud mv.).

Det er imidlertid vanskeligt at finde de rigtige niveauer for refusion, f.eks. i forhold til det kommunale systems indsats over for personer uden arbejde, fordi kommunerne kun delvist kan påvirke udgifterne. På sundhedsområdet kan en forebyggende kommunal indsats og genoptræning/efterbehandling i et vist omfang medvirke til at nedbringe udgifter i andre dele af sundhedssektoren og den specialiserede sociale sektor, som typisk vil være et anliggende for regionerne og omvendt vil en manglende indsats kunne foranledige øgede udgifter i regionerne.

Både i det ene og det andet tilfælde er der risiko for kassetænkning, men det er altså uvist, hvordan regeringen vil imødegå risikoen.

En anden og nok så væsentlig risiko er, at kommuner afstår fra at gøre den nødvendige indsats over for borgerne, hvis det f.eks. bliver for dyrt at aktivere dem, behandle dem eller indlægge dem på sygehus.

Den manglende finansierings- og udligningsreform gør det helt uoverskueligt at foretage en vurdering af omfanget af disse risici. Men foreløbige modeller for en ny udligningsordning har indeholdt en overgang fra udligning baseret på skattegrundlag til udligning baseret på indbyggertal. Beregninger viser, at det især vil skade kommunerne på den københavnske vestegn, mens provinskommuner vil have størst gavn af en sådan omlægning. I forhold til integration og anden social indsats vil det være nødvendigt med supplerende udligningskriterier, hvis man skal undgå nye problemer.

Det forstørrelse uklarerne, at *udkastet til lovforslag om kommunal inddeling* åbner op for, at kommunerne - som følge af en ministerbemyndigelse - internt kører med forskellige skatte- og serviceniveauer i en overgangsperiode med en opdeling, der svarer til de gamle kommuner.

Regionernes økonomi er uklar, men den bliver fastlagt af staten. Regionerne udstyres ikke med en fuldmagt til selv at prioritere inden for egne budgetter. I princippet skal budgettet være opdelt i tre vandtætte dele: 1) Sundhedsområdet, 2) Det specialiserede sociale område og 3) Øvrige (udviklingsområder), hvor der ikke kan overføres midler fra en del af budgettet til en anden. Og inden for de enkelte områder vil der være flere øremærkede og aktivitetsbestemte statstilskud, f.eks. den såkaldte "Løkkepose" på sundhedsområdet.

Desuden sker der en beskæring af regionernes muligheder for at optage lån, og staten får mulighed for at reducere bloktilskuddene. Det mest problematiske kan vise sig at være bestemmelsen om, at der ikke automatisk bliver efterreguleret for fejlagtige løn- og prisskøn. Med den nuværende praksis har der været en klar tendens til for lave skøn.

På *sundhedsområdet* vil 80 pct. af udgifterne blive dækket af staten, og yderligere 10 pct. i form af kommunale grundbidrag, der besluttet af staten. Fordelingsprincipperne i forslaget til regioner kan medføre en omfordeling fra Hovedstadsområdet til provinsen.

Der vil med stor sandsynlighed ske en stigning i budgetusikkerheden og dermed svækkes planlægnings- og udviklingsmulighederne på sundhedsområdet.

På *socialområdet* vil udgifterne blive finansieret af kommunernes *anvendelse* af regionernes tilbud. Derved vil regionerne med sikkerhed have meget stor budgetusikkerhed på dette område.

Det skal også nævnes, at der - selvom der er opstillet et regelsæt i *udkast til forslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen* - er stor usikkerhed om fordelingen af de nuværende amters aktiver og passiver samt likvide beholdning på de kommende regioner, og hvorledes disse i den enkelte region fordeles på de 3 økonomisk og administrativt, selvstændige områder - sundhed, drift af sociale institutioner og øvrige "udviklingsopgaver" - som regionernes virksomhed opdeles i.

Det forventes, at regeringen indleder DUT-forhandlinger med amter og kommuner om økonomien i den ny opgavefordeling. På skatteområdet har der vist sig at være meget stor

afstand mellem regeringens opfattelse af, hvor stor en administrativ belastning, man fratager kommunerne, og KL's opgørelse over de nedsatte administrative udgifter. Forskellen beløber sig ifølge de første tilkendegivelser til 1 mia.kr.

Økonomidrøftelserne i det nye år vil give nye muligheder for at skære i udgifterne til den kommunale service.

2. Personalepolitikken

Kommunalreformen er netop kendetegnet ved, at store grupper af ansatte skal skifte arbejdsgiver, og for nogles vedkommende også fysisk vil opleve ændrede vilkår.

Ifølge en opgørelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil i alt 145.800 personer kunne indtræde i ny overenskomster som følge af strukturreformen. Hertil skal lægges ansatte i Hovedstadens Sygehusfællesskab (HS). Desuden vil skønsmæssigt 100.000 ansatte, der berøres af primærkommunale sammenlægninger skulle skifte arbejdsgiver, (jf. tabel 1).

Tabel 1. Personale, der skal skifte arbejdsgiver efter strukturreformen

	1.000 personer
Fra amter til regioner	108,2
Fra amter til stat	16,9
Fra amter til kommuner	14,5
Fra kommuner til stat	6,2
Fra HS til regioner	18,1
Kommunesammenlægninger	100,0
I alt	263,9

Derfor er det naturligt, at reformens indflydelse på de nuværende ansattes fremtidige beskæftigelses- og ansættelsesvilkår bliver af afgørende betydning for vurderingen af reformen, herunder processen ved reformens gennemførelse.

Usikkerheden for de berørte ansatte skyldes en mulig udvidelse af deres ansættelsesområde, nye arbejdssteder og nye arbejdsopgaver. Det stiller krav om, at man går tålmodigt til værks og beslutningerne er gennemsigtige.

Politiske udsagn om jobgarantier, der ikke har hold i personalejuraen, kan ikke kompensere for usikkerheden. Det bør derfor som minimum i lovbemærkningerne anføres, at evt. personalereduktion skal ske ved naturlig afgang. Kravet er at betragte netop som et minimum, da naturlig afgang ikke kun indebærer fratræden til pension, men også omfatter personer der - evt. som konsekvens af strukturreformen - finder et nyt arbejde. En række nylige undersøgelser peger på, at ca. 10 pct. af de offentligt ansatte skifter arbejdsgiver hvert år.

En henvisning til, at Lov om virksomhedsoverdragelse er gældende i forbindelse med gennemførelsen af reformen, må ikke forveksles med en beskæftigelsesgaranti. Loven fastlægger som bekendt alene vilkårene for ansættelsen efter overdragelsen, men forpligter ikke til at beskæftige de berørte lønmodtagere.

Der er ikke garanteret tilpasningsforhandlinger for de ansatte, som overgår til nye vilkår. Det har f.eks. konsekvenser, når man overgår fra kommunale til statslige overenskomster. På skatteområdet er der taget stilling til pensionsbidragene, som loves fastholdt på det (højere) kommunale niveau, men der er ikke taget stilling til f.eks. omsorgsdage.

Samlet set er der ingen effektiv løngaranti. Der vil være adgang til modregning i overgangstillæg mv. i forbindelse med lokale reguleringer fremover, og denne risiko forstærkes, når man forsømmer at sikre tilpasningsforhandlinger med de ansattes organisationer.

Det er for øvrigt uafklaret i hvilket omfang reformen giver anledning til nye kollektive overenskomster. Særligt på det nuværende amtslige område, hvor størsteparten af de berørte grupper er ansat, jf. tabellen ovenfor, er det usikkert om virksomhedsoverdragelsesloven betyder, at de nuværende amtslige overenskomster i medfør af § 4a skal fortsætte, idet der er tale om en sådan identitet mellem regioner og amter, at regionerne fortsat vil være forpligtet som overenskomstpart.

Efter LO's opfattelse bør man også præcisere, hvilke ansættelsesvilkår man vil tilbyde de virksomhedsoverdragne medarbejdere, når deres tidligere overenskomstfastsatte rettigheder udløber i henhold til den kollektive overenskomst.

Der er ikke i *udkast til lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen* givet løfter om tryghed fremover og altså heller ikke, om der vil ske tilpasningsforhandlinger mellem de kollektive parter om overenskomstspørgsmål.

I lovudkastet nævnes, at de ansatte senest i august 2006 skal have meddelelse om, hvilken myndighed de skal overføres til, men forvaltningsloven vil ikke blive anvendt, hvilket bl.a. betyder, at de ansatte ikke bliver partshørt, og at de almindelige regler om aktindsigt med videre ikke er gældende.

De umiddelbare personalerelaterede spørgsmål knytter sig til lovudkastene på skatteområdet særligt forslag til *lov om skatte- og ejendomsvurderingsforvaltning og lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer*, idet disse forslag gennemføres allerede 1. juli 2005, og derfor kan betragtes som en lakmusprøve på, hvordan personaleforholdene reguleres.

LO's vurdering er, at det ikke er tilfredsstillende.

I forbindelse med etableringen af det *enstrengede inddrivelsessystem* er budgetteret med en besparelse på 125 mill. kr. i 2005 og yderligere besparelser de efterfølgende år. På sigt regnes med en reduktion af mandskabet på 1.200 årsværk, hvilket er godt en halvering i forhold til den nuværende bemanning på ca. 2.300 årsværk. Alligevel forventes en mere effektiv indsats, men embedsmændene indrømmer dog i bemærkningerne, at inddrivelsesindsatsen kan blive reduceret i en overgangsperiode, hvor systemerne skal lægges sammen.

Disse besparelser vil ifølge regeringen kunne opnås ved ændret organisering af arbejdet og "naturlig afgang", men der er ikke udtrykt nogen formel ansættelsesgaranti. Hverken for de kommunalt ansatte, som skal overføres, eller over for de allerede ansatte i staten. Dertil kommer, at der ikke er afsat midler til tilpasning af aftaler, om f.eks. pensionsrettigheder, som led i overflytningen.

Samtidig indebærer omlægningen, at de berørte ansatte vil få udvidet deres ansættelsesområde, arbejdsopgaver og arbejdssted.

Der er heller ikke angivet, hvorledes man vil tilrettelægge processen, herunder hvornår det berørte personale kan forvente en afklaring af den fremtidige placering, samt over hvor stor geografisk afstand medarbejderne kan forvente at blive flyttet.

Der er ikke givet bindende tilsagn om at inddrage personaleorganisationerne.

Særligt for tjenestemænd fastslås det i lovforslaget, at tjenestemænd bevarer deres ansættelsesvilkår, herunder deres tjenestemandspension, idet forslaget samtidig indeholder en udvidelse af de kommunale tjenestemænds ansættelsesområde, og at tjenestemændene fremover vil kunne være forpligtede til at overtage en anden passende stilling inden for den nye organisation, men uden for deres gamle ansættelsesområde.

I udkastet til *lov om erhvervsfremme og ophævelse af lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter* vedrører opgaveflytningen fortrinsvis ansatte i de selvejende erhvervsservicecentre, som i dag finansieres med 50 pct. af staten og 50 pct. fra amter og kommuner. De ansatte får ifølge udkastet ikke garanti for at flytte med opgaverne eller blive omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at en ringe håndtering af personalets vilkår og inddragelse ved omstillingsprocesserne kan give risiko for voksende søgning væk fra den offentlige sektor. Derved forøges det i forvejen udbredte rekrutteringsproblem, som kendetegner store dele af amter og kommuner allerede i dag. Det vil oven i købet ikke kunne udelukkes, at de mest kompetente medarbejdere, der må formodes at have bedst mulighed for at opnå anden beskæftigelse, vil forlade sektoren i forholdsvis stor grad.

3. Borgernes service og kvaliteten i opgaveløsningen

De større kommuner og den glidende centralisering er med til at fjerne borgernes kontakt til den politiske ledelse af det kommunale/offentlige system. Dette indebærer ikke, at den offentlige service behøver at blive forringet, men risikoen er til stede.

Årsagen er, at kvaliteten i opgaveløsningen hænger sammen med den service, som det offentlige kan yde den enkelte borger, og her er nærhed et af kriterierne. Kriteriet er ikke snævert knyttet til nærhed af politikere, men i højere grad til nærhed af ansatte, der kan yde den nødvendige service. Det er snarere i forbindelse med klager o. lign., at geografisk nærhed til politikere kan blive vigtig.

LO's udgangspunkt er dog, som nævnt indledningsvist, at det er positivt med større regionale og kommunale enheder i den offentlige sektor.

Det er imidlertid tre andre årsager til, at LO kan have tvivl om, hvorvidt reformen tilgodeser det overordnede formål med bedre service. De to første er allerede påpeget.

For det første er der grund til at frygte manglende økonomiske ressourcer til reformens gennemførelse.

For det andet er der risiko for afvandring af personale inden for områder, hvor omstillingsprocessen håndteres utilfredsstillende.

For det tredje viser flere af de løsningsforslag, der er foreslået i kommunalreformen, at man ikke altid har valgt opgaveplacering ud fra den optimale løsning i forhold til borgerservice og kvalitet. Hensynet til de kommunale interesser og den politisk taktiske manøvredegytighed i Folketinget har spillet en større rolle på nogle områder.

Det er mest oplagt på *beskæftigelsesområdet*, hvor man lægger mere fokus på den kommunale del af indsatsen, selv om alle analyser, netop viser, at det er her, resultaterne er ringest. Det skyldes bl.a. ringere evne til jobformidling over større geografiske arbejdsmarkeder og en væsentlig billigere aktivering end i AF-systemet.

Et andet område vedrører *miljø- og planlægning*. Her har man lagt for mange opgaver over til kommunerne. Fremover skal en række kommuner forhandle sig frem til indsatsen for et bedre vandmiljø i de store å-systemer, f.eks. Gudenåen. Hver enkelt kommune kan have særlige interesser vedr. placering af landbrug og udledningstilladelser til spildevand. En kommune "oppe i å-systemet" kan have tilskyndelse til at være særlig lempelig med tilladelser for at tiltrække erhverv og skatteindtægter, men miljøomkostningen vil i høj grad blive båret af kommunerne længere "nede i å-systemet".

Derudover er det et problem, at netop godkendelser af virksomheder mv. ofte kræver særlig faglig og teknisk ekspertise, som ikke man kan forventes at have i selv ganske store kommuner.

De foreslåede servicecentre, *jf. udkast til lovforslag om kommunale servicecentre*, rejser flere problemer, der alle berører borgernes retstilstand.

I henhold til lovforslaget giver servicecentrene bl.a. vejledning og information inden for hele skatteområdet, herunder også told, moms og afgifter.

Det fremgår, at denne service alene er af administrativ karakter, men hvorledes skelner borgeren mellem administrativ sagsbehandling, egentlig sagsbehandling og reel myndighedsudøvelse.

Som eksempel kan nævnes en borger, der henvender sig til kommunens servicecenter for at få en forhåndstilkendegivelse om, en udgift til særlig pensionsindbetaling eller køb af andparter kan give anledning til et skattefradrag af en bestemt størrelse.

Hvorledes er borgeren stillet, hvis den "afgørelse", som er truffet af servicecentret senere bliver "omstødt" af fagforvaltningen under den statslige myndighed.

Det fremgår ikke af lovforslaget eller bemærkninger hertil, hvordan man vil forebygge, at disse situationer opstår, herunder hvilke tiltag med hensyn til opkvalificering af personalet, man har overvejet.

LO er ligeledes skeptisk over for, at kommunerne står til at overtage eneansvaret for *erhvervsservice*. Det forekommer usandsynligt, at der vil kunne eksistere en tilstrækkelig faglig bæredygtig organisation i hver kommune, og det giver samtidig problemer i forhold til at koordinere med og implementere den indsats, som efter lovudkastet skal tilrettelægges i de regionale vækstfora.

4. Udvidet bemyndigelse og kompetence til ministre

I forbindelse med høringer er det alene muligt at tage stilling til selve lovteksten. Såfremt lovforslaget indeholder bemyndigelser til ministeren, opstår der uklarhed med hensyn til, hvorledes reformen/loven i sidste ende vil blive udmøntet.

Antallet af bemyndigelser til ministre er i de udsendte udkast til lovforslag meget vidtgående. Ifølge professor Jacob Torfing fra Roskilde UniversitetsCenter er der kommet over 200 nye ministerbemyndigelser i den samlede lovpakke. Dette bidrager til indtrykket af, at mange forhold er uafklarede og begrænser bl.a. fagbevægelsens adgang til at gennemskue konsekvenserne af reformen.

Udkast til lovforslag om regionernes finansiering indeholder på væsentlige områder for regionerne bemyndigelser og kompetence til henholdsvis finansministeren og indenrigs- og sundhedsministeren.

Således fastsættes det generelle statstilskud til regionerne af finansministeren, ligesom indenrigs- og sundhedsministeren bestemmer reglerne for beregning af regionernes udgiftsbehov og tidspunktet for afregning.

Endvidere bemyndiges ministeren til i ganske særlige tilfælde at ændre tilskud eller bidrag, hvis der efterfølgende konstateres fejl i beregningsgrundlaget.

Også på det sociale område er eksempler på udvidede bemyndigelser, *jf. udkast til forslag til lov om social service og Ændring af lov om retssikkerhed og administration og andre love.*

En række besværlige problemer i forbindelse med kommunalreformen på det sociale område er midlertidigt udskudt ved at foreslå en bemyndigelse til socialministeren.

Det gælder for eksempel 1) Den årlige rammeaftale mellem kommunerne om indhold og omfang af de regionale tilbud, hvor socialministeren kan fastsætte nærmere retningslinjer, 2) udformningen af den fremtidige rådgivningsorganisation VISO, 3) kommunernes overtagelse af regionale institutioner, 4) det centrale informations- og analysesystem samt 5) rammerne for drøftelserne af opgavefordelingen i 2006.

Udkastet til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, der består af 13 paragraffer, indeholder 8 bemyndigelser til henholdsvis skatte- og finansministeren.

Også vedrørende *beskæftigelsesindsatsen* og i *lovudkast om ungdomsuddannelser mv.* er der tilføjet en række nye bemyndigelsesbestemmelser.

Sundhedsområdet, som er et omdrejningspunkt for hele strukturreformen, får med *lovudkast om ny sundhedslov og lovudkast om regionernes finansiering* en voldsom centralisering af både den indholdsmæssige og økonomiske styring. Ministeren skal gennem Sundhedsstyrelsen godkende sundhedsaftaler mellem region og kommuner, ministeren fastsætter på samme måde regler for de aktivitetsbestemte tilskud og griber detaljeret ind i regionernes planlægning af sygehusenes specialopgaver.

Det forekommer umiddelbart paradoksalt, eftersom hovedformålet med de større regioner netop var at gøre dem bedre i stand til at udvikle sundhedsvæsenet inden for overordnede rammer.

Bemyndigelserne giver foruden uklarhed om reformens konsekvenser også risiko for mindre demokrati i styringen af den offentlige sektor. I praksis sker mange ministerbemyndigelser på foranledning af embedsmændene, hvilket ikke behøver skade kvaliteten, men der er stor risiko for, at det fører til mindre gennemskuelse og dermed ringere demokratisk opsyn med selve lovprocessen.

5. Lovsjusk og gråzoner

Den hastighed, reformen gennemføres med, betyder, at det demokratiske - og fejlkorrigende - element som høring af relevante organisationer m.fl., ikke virker. Høringsfristerne er urimeligt korte, og processerne bliver mere staffage end reelle.

Dette indebærer en åbenbar risiko for, at lovgivningsapparatet overanstreges med lovsjusk til følge. Der har allerede, også fra juridisk ekspertise, være advaret herom.

På *beskæftigelsesområdet* og *erhvervsfremmeområdet* har LO taget konsekvensen og sigter mod at aflevere høringssvar inden jul. Altså et godt stykke tid inden udløbet af høringsfristen.

Et markant eksempel på risikoen for lovsjusk vedrører forslaget til *lov om skatte- og ejendomsvurderingsforvaltning*. Her fremlægges forslag, før man ifølge bemærkningerne gennemfører en analyse af forslagets konsekvenser.

Udkastet til *forslag om kommunernes fremtidige varetagelse af visse opgaver på kørekort- og pasområdet som led i kommunalreformen* kan blive et eksempel på, at der opstår grænseproblemer med hensyn til opgavevaretagelsen mellem forskellige offentlige myndigheder.

Borgerne skal i henhold til forslaget ansøge om pas og kørekort ved henvendelse til kommunen. Det vil imidlertid fortsat være politiet som prøver, tilkender og evt. frakender et kørekort, hvorfor administrationen vil være delt mellem kommunen og politiet.

Da de kommunale myndigheder ikke har adgang til kriminalregistret vil alle sager med anmærkninger i pas- og kørekortregistret skulle sagbehandles hos politiet, hvorfor kommunerne i hvert enkelt tilfælde skal sikre disse oplysninger indhentet hos politiet.

Problemerne karakter har en stor grad af lighed med den manglende afklaring af *servicecentrenes* kompetencer.

I begge tilfælde risikerer man forringet kvalitet i den offentlige opgaveløsning.

I forhold til *beskæftigelsesindsatsen* har LO peget på en lang række af uklarheder i forhold til arbejds- og kompetencefordelingen mellem forskellige myndigheder. Her skal fremhæves, at der ikke er placeret et entydigt ansvar for metode- og redskabsudviklingen, der i dag udføres af AF. Den risikerer derfor at "falde ned mellem to stole". Man har heller ikke defineret vilkårene for beskæftigelsesindsatsen, hvis to kommuner indgår samarbejdsaftale.

På det *særlige sociale område* sker der en opsplitning, når det gælder børn og unge med særlige behov. Institutioner til handicappede børn skal som udgangspunkt drives af regionerne, mens institutioner og tilbud til børn/unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, skal varetages af beliggenhedskommunen. Udkastet til lovforslag anfører blot, at man er i gang med en

”kortlægning”, så man senere kan tage stilling til, hvilke institutioner der hører til det ene og det andet sted.

I udkast til forslag til *lov om forpligtende kommunale samarbejder* bemyndiges Indenrigs- og sundhedsministeren til at udpege (under hensyn til kommunernes ønsker), hvilken kommunalbestyrelse, der skal varetage ansvaret for de enkelte opgavers udførelse, idet der lægges op til, at kun én af kommunerne kan varetage opgaverne. De øvrige kommuner delegerer dette ansvar. Lovudkastet indeholder ikke mulighed for, at samarbejdet kan opløses, men en sådan mulighed vil måske blive indarbejdet i den efterfølgende ny inddelingslov, som ministeren ifølge dette forslag vil bekendtgøre inden 1. juli 2005.

Delegationen indebærer også risiko for, at personalets loyalitet og tilhørsforhold havner i en gråzone. En ansat, der i dag arbejder i en kommune, der uddelegerer en opgave til en nabokommune og derfor virksomhedsoverdrages, vil kunne få problemer, fordi den politiske beslutning om serviceniveauet, fortsat er et anliggende for den enkelte kommune, mens selve udførelsen af opgaven lægger hos delegationskommunen.

Man kunne nedbringe risikoen for lovsjusk ved at give bedre tid til høringsprocessen. Derudover kunne man i højere grad have benyttet sig af forsøgsprojekter. LO har tidligere foreslået, at beskæftigelsesindsatsen ikke ændredes, før man havde overblik over de igangværende forsøg med større samspil mellem kommuner og AF. Derudover forekommer det oplagt, at de mange uklarheder omkring servicecentrenes kompetencer burde søges løst gennem forsøg, før man hengav sig til lovgivning.

Personaleforhold ved den forestående kommunalreform

LO har modtaget udkast til en række af regeringens lovforslag i forbindelse med den forestående kommunalreform med henblik på vores bemærkninger. LO vil kommentere flere af de enkelte lovforslag hver for sig. Imidlertid vil LO i dette notat samle op på nogle generelle synspunkter om regeringens håndtering af personalet og organisationernes forhold.

Overordnet er det LOs opfattelse at regeringens model for overflytning af medarbejdere og inddragelse af personale og organisationer er særdeles mangelfuld.

Kommunalreformen er netop kendetegnet ved, at store grupper af ansatte skal skifte arbejdsgiver, og for nogles vedkommende også fysisk vil opleve ændrede vilkår.

Ifølge en opgørelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil i alt 145.800 personer kunne indtræde i ny overenskomster som følge af strukturreformen. Hertil skal lægges ansatte i Hovedstadens Sygehusfællesskab (HS). Desuden vil skønsmæssigt 100.000 ansatte, der berøres af primærkommunale sammenlægninger skulle skifte arbejdsgiver, (jf. tabel 1).

Tabel 1. Personale, der skal skifte arbejdsgiver efter strukturreformen

	1.000 personer
Fra amter til regioner	108,2
Fra amter til stat	16,9
Fra amter til kommuner	14,5
Fra kommuner til stat	6,2
Fra HS til regioner	18,1
Kommunesammenlægninger	100,0
I alt	263,9

De ansatte er hovedressourcen i den offentlige sektor. Derfor er det naturligt, at reformens indflydelse på de nuværende ansattes fremtidige beskæftigelses- og ansættelsesvilkår bliver af afgørende betydning for vurderingen af reformen, herunder processen ved reformens gennemførelse.

I de fleste lovforslag har regeringen lagt op til den samme model for overflytning af de ansatte, som er kendt fra det allerede fremsatte forslag til en samlet statslig told- og skatteforvaltning. Og som personaleorganisationerne dengang gjorde opmærksom på er modellen på en række områder ikke god nok. Det er blevet tydeligere ved en gennemgang af hele regeringens reformpakke. Der burde have været lagt mere vægt på en grundig forberedelse, en garanti for personalets vilkår og bedre inddragelse af det berørte personale og deres organisationer. Nu skaber reformpakken i stedet

usikkerhed om personaleforholdene fremover. Man må frygte at reformen vil følges af afskedigelser og afvandring af de bedst kvalificerede, forringelser af de overflyttedes løn- og ansættelsesvilkår, urimeligt store geografiske forflytninger og manglende forankring hos de ansatte og organisationerne.

LO har tidligere sammen med FTF og AC i brev til Statsministeren givet udtryk for bekymring over den vægt, der tilsyneladende lægges på nedskæringer i antallet af offentligt ansatte som følge af strukturreformen. Bekymringen er blevet bekræftet med bl.a. det underbudgetterede forslag til en statslig told- og skattemyndighed og ved at der ikke i nogle af lovforslagene er afsat penge til selve omstillingsprocessen.

En anden væsentlig usikkerhed for de berørte ansatte, skyldes en mulig udvidelse af deres ansættelsesområde, nye arbejdssteder og nye arbejdsopgaver. Det stiller krav om, at man går tålmodigt til værks og beslutningerne er gennemsigtige.

Politiske udsagn om jobgarantier, der ikke har hold i personalejuraen, kan ikke kompensere for usikkerheden. Det bør derfor som minimum i bemærkningerne til alle lovforslag anføres, at evt. personalereduktion skal ske ved naturlig afgang. Kravet er at betragte netop som et minimum, da naturlig afgang ikke kun indebærer fratreden til pension, men også omfatter personer der - evt. som konsekvens af strukturreformen - finder et nyt arbejde. En række nylige undersøgelser peger på, at ca. 10 pct. af de offentligt ansatte skifter arbejdsgiver hvert år.

En henvisning til, at de ansatte følger med opgaven og at lov om virksomhedsoverdragelse er gældende i forbindelse med gennemførelsen af reformen, må ikke forveksles med en beskæftigelsesgaranti. Loven fastlægger som bekendt alene vilkårene for ansættelsen efter overdragelsen, men forpligter ikke til at beskæftige de berørte lønmodtagere. LO anerkender, at selve omlægningen for overenskomstsansatte sker efter virksomhedsoverdragelsesloven. Det bør dog efter LO's opfattelse fremhæves, at alle medarbejdere i den forbindelse er sikret mod lønnedgang og forringelser i fx pensionsvilkår som følge af overgangen. Det bør også afklares hvilken sikkerhed der skal gælde for de ansatte som flyttes mellem f.eks. statslige myndigheder. Endelig bør det afklares hvordan man vil håndtere den situation, at medarbejdere med forskellige løn og ansættelsesvilkår kan komme til at skulle udføre samme arbejdsopgaver hos samme ansættelsesmyndighed.

Loven om en statslig skatteforvaltning er fremsat som en lakmusprøve på regeringens reformmodel, og viser klart, at der ikke er nogen garanti for løn- og ansættelsesvilkår. I dette lovforslag fremgår det udtrykkeligt, at de tidligere kommunalt ansatte vil få fastfrosset deres løn indtil den statslige overenskomst har indhentet dem, ligesom deres pensionsmæssige forhold forringes. For de statsansatte vil det også være uacceptabelt, at der bliver ulige ansættelsesvilkår for de samme arbejdsopgaver, ligesom det er uacceptabelt at stille de statslige organisationer i en situation, hvor de ved overenskomstforhandlingerne skal betale for kommunalreformens følger.

Det er for øvrigt uafklaret i hvilket omfang reformen giver anledning til nye kollektive overenskomster. Særligt på det nuværende amtslige område, hvor størsteparten af de berørte grupper er ansat, jf. tabellen ovenfor, er det usikkert om de nuværende amtslige overenskomster umiddelbart skal fortsætte, idet der er tale om en sådan identitet mellem regioner og amter, at regionerne fortsat vil være forpligtet som

overenskomstpart. LO antager, at henvisningen til virksomhedsoverdragelsesloven ikke omfatter de kollektive overenskomsters overgang. Men dette behandles ingen steder i lovforslagene. Regeringen bør allerede nu melde ud, om nogle myndigheder ensidigt agter at frasige sig de overenskomster, som de overflyttede medarbejdere tidligere har været omfattet af.

Efter LOs opfattelse bør man også præcisere, hvilke ansættelsesvilkår man så vil tilbyde de virksomhedsoverdragne medarbejdere, når deres tidligere overenskomstfastsatte rettigheder udløber i henhold til den kollektive overenskomst.

Særligt for tjenestemænd fastslås det i forslaget på den ene side, at tjenestemænd som flyttes mellem myndigheder bevarer deres ansættelsesvilkår, herunder deres tjenestemandspension. På den anden side fremgår det udtrykkeligt af bemærkningerne, at i hvert fald de kommunale tjenestemænds ansættelsesområde udvides, og at tjenestemænd fremover vil kunne være forpligtet til at overtage en anden passende stilling inden for det nye, men uden for deres gamle, ansættelsesområde. For en stor del af tjenestemændene vil det umiddelbart indebære en voldsom stor geografisk udvidelse af deres ansættelsesområder. Eneste begrænsning er ifølge lovbemærkningerne, at flytninger ikke må være særligt indgribende overfor den enkelte, svarende til den almindelige beskyttelse i tjenestemandreglerne om at en stillingsændring skal være passende for den enkelte. For de overenskomstansatte, er der ikke nævnt noget om hvor store geografiske flytninger, de risikerer at skulle tåle.

Regeringen har selv fremhævet, at den lægger afgørende vægt på tryghed for de ansatte, der berøres af kommunalreformen, og at reformen skal gennemføres på en god og ordentlig måde. Set i det lys bør ministeriet genoverveje, hvilke geografiske udvidelser de ansatte skal pålægges. For overenskomstansatte indeholder ansættelsesforholdet i sig selv en geografisk grænse. Tilsvarende skal LO fremhæve, at tjenestemandreglerne ikke forhindrer, at ansættelsesområdet for de overflyttede tjenestemænd afgrænses til mindre geografiske enheder end f.eks. samlede statslige myndighed.

For så vidt angår tjenestemandspensionen, fremgår det af lovforslagene, at tjenestemændenes pensionsret ikke vil blive forringet med sammenlægningen. LO går ud fra, at pensionsretten dækker både pensionsalder og pensionsbeløb. Således forstår LO bemærkningerne sådan, at den enkelte tjenestemand ikke vil opleve nogen ændring i sine pensionsmæssige vilkår. Andet ville da også have karakter af ekspropriation.

For den enkelte medarbejder vil der som nævnt kunne blive tale om væsentlige ændringer i arbejdsopgaver og arbejdssted. Det gør det særligt nødvendigt at den enkelte inddrages i processen. Det giver derfor anledning til store betænkeligheder, når det i udkast til lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen nævnes, at de ansatte senest i august 2006 blot vil få en meddelelse om, hvilken myndighed de skal overføres til, men at forvaltningsloven ikke vil blive anvendt, hvilket bl.a. betyder, at de ansatte ikke bliver hørt. Disse bemærkninger viser for det første, at når man "flytter med opgaven" betyder det blot, at man får at vide hvilken myndighed, man skal flytte til. Heri ligger intet om den ansattes placering og opgaver hos den nye ansættelsesmyndighed. For det andet vil nogle ansatte blive pålagt væsentlige ændringer i deres ansættelsesvilkår, som må sidestilles med en afskedigelse. Det er uacceptabelt, hvis de sædvanlige

forvaltningsretlige og tjenestemandretlige sagsbehandlingsregler ikke skal anvendes i sådanne tilfælde. Tværtimod bør den enkelte medarbejder meget mere aktivt inddrages i planlægningen af sine fremtidige arbejdsopgaver og placering end forvaltningslovens minimumsregler tilsiger det.

Generelt er det afgørende, at de ansatte så tidligt som muligt får endelig klarhed over deres præcise fremtidige placering og arbejdsopgaver. For de medarbejdere som får ændret deres ansættelsesvilkår væsentligt vil august 2006 ikke være tidligt nok, da nogle har individuelle opsigelsesvarsler på op til 6 måneder. Sidste frist for varsling af de præcise ansættelsesvilkår vil altså være i juni 2006. LO skal også opfordre til at man orienterer alle medarbejdere på samme tid i de enkelte myndigheder/institutioner, så der på én gang er skabt klarhed over alles vilkår efter 1. januar 2007.

I udkastet til *lov om erhvervsfremme og ophævelse af lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter* vedrører opgaveflytningen fortrinsvis ansatte i de selvejende erhvervsservicecentre, som i dag finansieres med 50 pct. af staten og 50 pct. fra amter og kommuner. De ansatte får ifølge udkastet ikke garanti for at flytte med opgaverne eller blive omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven. LO er meget betænkelig ved at personale i selvejende institutioner, som udfører offentlige opgaver, tilsyneladende ikke får samme rettigheder ved reformen, som de øvrige ansatte. Herunder en garanti for at ingen bliver afskediget som følge af reformen.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at en dårlig håndtering af personalets vilkår og inddragelse ved omstillingsprocesserne kan give risiko for voksende søgning væk fra den offentlige sektor. Derved forøges det i forvejen udbredte rekrutteringsproblem, som kendetegner store dele af amter og kommuner allerede i dag. Det vil oven i købet ikke kunne udelukkes, at de mest kompetente medarbejdere, der må formodes at have bedst mulighed for at opnå anden beskæftigelse, vil forlade sektoren i forholdsvis stor grad.

Tidligere erfaringer med sammenlægninger og fx skattesamarbejder på tværs af kommuner har vist, at en succesfuld omlægning i vidt omfang afhænger af, om personalet og organisationerne inddrages i processen. Derfor efterlyser LO, at regeringen i sine udkast forholder sig til vigtigheden af, at personalet og organisationerne på et tidligt tidspunkt inddrages og får indflydelse på processen. Herunder er det også vigtigt, at der skabes rammer for fælles drøftelser mellem MED/SU-udvalgene på tværs af det statslige og kommunale område. I den forbindelse bør det også præciseres, at tillidsrepræsentanterne får bedst mulige vilkår for at udføre deres hverv i forbindelse med strukturreformen.

Det er ikke nok med ren og skær underretningsfunktion, som der lægges op til i lovforslaget om *proceduremæssige spørgsmål*. Tværtimod er det nødvendigt at inddrage personalet og deres repræsentanter aktivt i processen, herunder som deltagere i delingsråd og forhandlingerne om overførsel af personale, aktiver og passiver.

Ifølge *lovforslagene om den kommunale inddeling og lov om regioner* får Sammenlægningsudvalgene og de regionale Forberedelsesudvalg mulighed for at ansætte og afskedige medarbejdere til administrativ bistand f.eks. i "overgangsperioden 2006". Der tages ikke stilling til, om disse medarbejdere skal

komme fra de allerede eksisterende forvaltninger, eller om der er tale om nye ansættelser. Hvis man vælger, at ansætte nye folk til sammenlægnings- og forberedelsesudvalgene, er der en risiko for, at de bliver bedre stillet end medarbejdere, som allerede er ansat i de gamle kommuners og amters sekretariater. LO mener, at der er tale om endnu et uacceptabelt usikkerhedsmoment for de nuværende ansatte at de sådan kan overhales inden om i forhold til sammenlægnings- og forberedelsesudvalgenes administrationer. Dertil kommer, at der skal tages stilling til, om nyansatte i sammenlægnings- og forberedelsesudvalgene er omfattet af regeringens såkaldte jobgaranti.

Efter kommunalreformen kan det forventes, at der i de offentlige myndigheder vil blive arbejdet med nye styreformer i f.eks. kommuner og regioner. Det fremgår bl.a. klart af Kommunernes Landsforenings høringssvar. Hvis der i den forbindelse eksperimenteres med nye ledelsesformer, skal myndighederne være særligt opmærksomme at sikre en fortsat reel mulighed medindflydelse og dialog mellem ledelse og de ansatte.

I øvrigt kan LO generelt bakke op om KTO's og CFU's høringssvar.

Kopi til NFM

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Familiestyrelsen

7/1 2005

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

Kommentar til lovforslag om ændring af lov om forældremyndighed m.fl. love, samt
Kommentar til forslag til lov om regional statsforvaltning.

1.Ø

Dette brev sendes for at fremhæve, at **ideerne i forslaget om udmøntning af kommunalreformen** på det familieretlige område, herunder om nær kontakt til borgerne samt brugervenlighed og brug af konfliktmægling, **risikerer at blive ødelagt** af den måde, den samtidig foreslåede lov om regional statsforvaltning agtes gennemført på.

1. **Befolkningen vil i store dele af landet få meget langt til nærmeste statsforvaltning.**

Ifølge strukturreformens udmøntningsplan fra september 2004 (omtalt i bemærkningerne til § 2 i forslaget til lov om regional statsforvaltning) skal statsforvaltningernes hovedsæder ligge i København, Ålborg, Ringkøbing, Åbenrå og Nykøbing Falster. Det indebærer, at hovedsæderne i regionerne Midtdanmark, Syddanmark og Sjælland ligger fjernest muligt fra befolkningen.

Jeg vil i det følgende kommentere for Vejle-området, hvor jeg arbejder, men Viborg- og Vestsjællands områder har tilsvarende problemstilling.

Aftalen om hovedsæder er kombineret med aftale om, at der end ikke må ligge filialkontorer af statsforvaltningerne i de byer, som - i øvrigt lige så uhensigtsmæssigt - er aftalt at være hovedsæder for regionerne. D.v.s. at statsforvaltningskontorer i Åbenrå, Ribe og Odense skal betjene den meget store befolkningsgruppe i trekantsområdet i det nuværende Vejle Amt. Folk vil få 100-200 km til nærmeste statsforvaltning, som bortset fra Odense desuden er vanskelig og langsom at nå med offentlige transportmidler.

Der er stor risiko for, at konfliktmægling, rådgivning og vilkårsforhandling herefter på grund af afstande og transportvanskeligheder ikke bliver et reelt tilbud for områdets beboere.

2. En stor del af det nuværende personale i Statsamtet Vejle må opgive deres nuværende arbejde, fordi de realistisk ikke vil kunne flytte til de nye arbejdspladser og slet ikke til hovedsædet i Åbenrå. Samtidig vil der fagligt blive stærkt forringede vilkår i filialkontorerne - færre arbejdsområder og færre kolleger. I de nye statsforvaltninger bliver der med sikkerhed mange nyansatte uden erfaringer. Det vil medføre en alvorlig **faglig forringelse af betjeningen** af befolkningen, og det vil vanskeliggøre den effektivisering, lovforslagene ellers lægger op til.

Problemerne kan afhjælpes kraftigt ganske enkelt:

Anbring statsforvaltningens hovedsæde i regionens befolkningscentrum i Odense og etabler filialkontorer i Vejle og Åbenrå.

Herved går jeg ud fra, at regionernes områder ikke kan diskuteres, og at der skal tages hensyn til nuværende beliggenhed af statsamter. Ellers kunne en mere central placering af hovedsædet (Kolding/Fredericia) være langt bedre og spare filialkontorer.

Forslaget sikrer et stort flertal af befolkningen tættere adgang til statsamtet og bedre adgang med offentlige transportmidler. Samtidig opnås, at personalet ikke får vanskeligheder med at flytte til de nye arbejdspladser, således at den faglige ekspertise bevares.

Der er god mening i at lægge arbejdspladser ud i tyndt befolkede områder. Men dels bør det ikke omfatte arbejde, hvor direkte kontakt med publikum bosat udenfor disse områder er væsentlig, dels bør det gøres ved at flytte arbejde ud fra København, ikke ved at flytte unødigt rundt på arbejdspladserne i provinsen.

Hovedstadsregionen omfatter også Bornholm. Aftalerne burde logisk derfor indeholde, at regionens eller statsforvaltningens hovedsæde lå i Rønne! – Dette er ikke mit forslag, men faktisk ikke mere belastende for befolkning og personale end de foreliggende aftaler er for Region Syddanmark (samt region Midtjylland og Region Sjælland).

Med venlig hilsen

Anders Bille
Kontorchef i Statsamtet Vejle

-7 JAN. 2005

Kopi til Lina, TK
Lise, TK**Bianca Lund Sørensen**

Fra: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Sendt: 7. januar 2005 18:29
Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor
Emne: VS: Høring over udkast til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab i forbindelse med kommunalreformen

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk [mailto:Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk]

Sendt: 7. januar 2005 17:24

Til: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Emne: Høring over udkast til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab i forbindelse med kommunalreformen

Reference: 2004-1459-27

Reference: 2004-1459-27

Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ved brev af 1. december 2004 (J.nr. 2004-2000-5) anmodet bl.a. Undervisningsministeriet om bemærkninger til lovudkastet om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab i forbindelse med kommunalreformen.

Undervisningsministeriet har følgende bemærkninger til lovudkastet:

Opmærksomheden henledes på, at regionerne ud over de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud, jf. lovudkastets § 5, stk. 1 nr. 4, også skal drive undervisningsinstitutioner med specialundervisning og specialpædagogisk bistand for personer, der har tale-, høre og synsvanskeligheder, og som vedkommende kommunalbestyrelse har henvist til specialundervisning mv. ved regionsrådets foranstaltning, jf. § 2, nr. 3, i Undervisningsministeriets lovudkast om udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår specialundervisning, forberedende voksenundervisning og specialundervisning. I lovudkastets § 5, stk. 1, nr. 4, indsættes herefter følgende: "drive og udvikle undervisningstilbud for personer, som har tale-, høre- og synsvanskeligheder, og varetage visse koordinerende opgaver vedrørende kapaciteten og sammensætningen af disse tilbud". I bemærkningerne til § 5, stk. 1, nr. 4, foreslås der henvist til, at regionerne også skal

drive disse undervisningsinstitutioner.

I overensstemmelse med tidligere drøftelser går Undervisningsministeriet ud fra, at Undervisningsministeriet vil blive inddraget i arbejdet med fastsættelse af regler efter lovudkastets §§ 52-55. Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil tilsvarende blive inddraget i arbejdet med fastsættelse af regler efter henholdsvis § 12 i

Undervisningsministeriets lovudkast om udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår det almene gymnasium, hf, social- og sundhedsuddannelse og andre ungdomsuddannelser samt voksenuddannelsescentre og § 7 i Undervisningsministeriets lovudkast om udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår sygepleje- og radiografiskolerne og centre for undervisningsmidler.

Undervisningsministeriet skal anmode om, at bemærkningerne til § 5, stk. 1, nr. 2, litra a, præciseres, så det udtrykkelig fremgår, at regionerne på uddannelsesområdet kan give de enkelte institutioner "formåls- og tidsbestemte udviklingsstilskud, herunder anlægstilskud" (lovudkastet side 56, det næstsidste afsnit, 1. pkt.).

Undervisningsministeriet har i øvrigt ingen bemærkninger til lovudkastet.

Med venlig hilsen

Ole Hvilsom Larsen _____

Kontorchef Ole Hvilsom Larsen
Undervisningsministeriet
Departementet
Juridisk kontor
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5425
Fax: 3392 5547, E-mail: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk

Kopi til Henrik H

INDGÅET I

7 JAN. 2005

Bianca Lund Sørensen

Fra: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Sendt: 7. januar 2005 18:29
Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor
Emne: VS: Høring over Indenrigs- og Sundhedsministeriets øvrige lovudkast i forbindelse med kommunalreformen

1.Ø

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk [mailto:Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk]
Sendt: 7. januar 2005 17:24
Til: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Emne: Høring over Indenrigs- og Sundhedsministeriets øvrige lovudkast i forbindelse med kommunalreformen

Reference: 2004-1459-28

Reference: 2004-1459-28
 Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har i brev af 1. december 2004 anmodet bl.a. Undervisningsministeriet om evt. bemærkninger i forbindelse med Indenrigs- og Sundhedsministeriets forslag til lovudkast i forbindelse med kommunalreformen.

Med hensyn til lovudkastet om et evalueringsinstitut for kommuner har Undervisningsministeriet følgende bemærkninger:

Undervisningsministeriet foreslår, at det i de specielle bemærkninger vedrørende lovudkastets § 2, stk. 1, 1. pkt., præciseres, at de omfattede selvejende institutioner skal være "overvejende finansieret" af kommuner eller regioner. Herved præciseres det, at uddannelsesinstitutioner, der alene modtager udviklingstilskud efter § 5, stk. 2, nr. 2, litra a, i lovudkastet om regioner, ikke omfattes af bestemmelsen.

For at sikre en hensigtsmæssig afgrænsning af arbejdsopgaverne i det nye evalueringsinstitut for kommuner vedrørende det kommunale undervisningsområde (folkeskole mv.) i forhold til Danmarks Evalueringsinstitut og Dansk Center for Undervisningsmiljø (imødegå unødigt ressourcemæssig belastning af området), foreslår Undervisningsministeriet endvidere, at det præciseres, at instituttets virksomhed ikke omfatter "undervisning, skoler og uddannelsesinstitutioner". Alternativt kunne det præciseres, at instituttets virksomhed ikke omfatter evaluering omfattet af lov om

Danmarks Evalueringsinstitut.

I § 5, stk. 2, nr. 4, bør "højere læreanstalt" ændres til: "videregående uddannelsesinstitution", da begrebet "højere læreanstalt" er upræcist og anvendes ikke mere i lovgivningen.

Undervisningsministeriet har i øvrigt ingen bemærkninger til Indenrigs- og Sundhedsministeriets lovudkast.

Der henvises til Undervisningsministeriets 5 e-mails af d.d. med særskilte bemærkninger vedrørende visse af Indenrigs- og Sundhedsministeriets lovudkast i forbindelse med kommunalreformen.

Med venlig hilsen

Ole Hvilsom Larsen _____

Kontorchef Ole Hvilsom Larsen
Undervisningsministeriet
Departementet
Juridisk kontor
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5425
Fax: 3392 5547, E-mail: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk

INDGÅET I
- 7 JAN. 2005

Kopi til Anja, UK
Pernille UK

Bianca Lund Sørensen

Fra: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Sendt: 7. januar 2005 18:28
Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor
Emne: VS: Høring over udkast til lov om kommunale borgerservicecentre i forbindelse med kommunalreformen

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk [mailto:Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk]
Sendt: 7. januar 2005 17:23
Til: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Cc: Anja Bergman Thuesen
Emne: Høring over udkast til lov om kommunale borgerservicecentre i forbindelse med kommunalreformen

Reference: 2004-1459-26

Reference: 2004-1459-26

Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har i brev af 1. december 2004 (J.nr. 2004-2200-21) anmodet bl.a. Undervisningsministeriet om bemærkninger til lovudkast til lov om kommunale borgerservicecentre i forbindelse med udmøntningen af kommunalreformen.

Undervisningsministeriet har ingen bemærkninger til lovudkastet.

Med venlig hilsen

Ole Hvilsom Larsen

Kontorchef Ole Hvilsom Larsen
Undervisningsministeriet
Departementet
Juridisk kontor
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5425
Fax: 3392 5547, E-mail: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
~ 7 JAN. 2005
1.Ø

6. januar 2005

Det Kommunale Kartels hørings svar til Forslag til lov om revision af den kommunale inddeling

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 1. december 2004 sendt *Forslag til lov om revision af den kommunale inddeling* i høring. Ministeriet har i den forbindelse bedt om bemærkninger til lovforslaget fra Det Kommunale Kartel (DKK).

Det Kommunale Kartels bemærkninger knytter sig primært til de økonomiske aspekter ved lovforslaget. Det Kommunale Kartel tilslutter sig herudover KTO's bemærkninger til lovforslaget.

Store omstillingsudgifter som følge af den nye inddeling

Regeringen har meldt ud, at kommunalreformen skal holdes inden for de nuværende økonomiske rammer (inkl. realvækst). Det Kommunale Kartel frygter, at omstillingsudgifterne bliver så store, at det uundgåeligt vil medføre rationaliseringer på det kommunale område, medmindre der oprettes en statsligt finansieret pulje.

Regeringens udspil på inddrivelses- og skatteområdet viser, at der også på en række øvrige sektorområder kan forventes væsentlige besparelser som følge af reformen (uddybes senere i hørings svaret).

Da Bornholm blev lagt sammen til én regionskommune lød omstillingsregningen på 800 kr. pr. indbygger¹.

I andre lande, hvor kommuner er blevet slået sammen viser der sig nogenlunde samme tendens med udgifter på omkring 1.000 kr. pr. indbygger ved kommunesammenlægninger.

---

¹ Kommunalbladet, 2004

Sammenlægningerne alene kommer altså til at koste omkring 4-5 mia.kr. på landsplan. Oven i dette beløb kommer omstillingsudgifter som følge af opgaveflytninger.

Som eksempel på udgifter ud over dem, der følger af den nye inddeling, kan nævnes de udgifter der følger, når dele af socialområdet, miljøområdet mv. flytter fra regioner til kommuner.

Der vil her være en række helt grundlæggende udgifter, som følge af, at amternes aktiver skal deles mellem eksempelvis flere kommuner. Det vil medføre omstillingsudgifter til en række kommuner, der skal ud og investere i nyt materiel, som ikke umiddelbart kan deles mellem flere kommuner.

Regeringen har ikke gennemført nogen konsekvensberegninger af omstillingsudgifterne som følge af kommunalreformen.

Skatteområdet er det første område, der ændres som følge af kommunalreformen. Den kommunale skatte- og inddrivelsesopgave samles i staten. Omstillingsudgifterne alene på skatteområdet er ifølge lovforslaget opgjort til 270 mio.kr.

Regeringen lægger i lovforslagene på inddrivelses- og skatteområdet op til besparelser på omtrent ½ mia.kr. årligt, jf. Det Kommunale Kartels høringsvar på *Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer*.

DKK foreslår "servicegaranti" og statslig pulje på 4-5 mia.kr.

Det Kommunale Kartel har i brev af 5. april opfordret regeringen til at komme med beregninger på omstillingsudgifterne som følge af kommunalreformen. Dette har regeringen afvist, hvilket Det Kommunale Kartel skal beklage.

Det Kommunale Kartel er dybt bekymret over de store omstillingsudgifter, kommunalreformen vil medføre, da disse ifølge regeringens udmeldinger skal holdes inden for de nuværende økonomiske rammer (inkl. årlig realvækst).

Det Kommunale Kartel frygter, at disse store udgifter vil skulle finansieres i form af rationaliseringer og deraf følgende serviceforringelser og forringelser for medarbejderne, herunder fyringer.

Det Kommunale Kartel mener, at der i lovforslagene bør indarbejdes konsekvensberegninger for de enkelte lovforslag, herunder også Forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

Det Kommunale Kartel mener, at omstillingsudgifterne vil blive meget store, alene som følge af den nye kommunale inddeling, men også som følge af udgifter i forbindelse med opgaveflytningerne. Det kan betyde, at kommunerne bliver presset til at sænke servicen på visse områder.

Det Kommunale Kartel mener, at regeringen bør udstede en "Servicegaranti", der som minimum sikrer borgerne den nuværende gennemsnitlige service.

Det Kommunale Kartel mener, at der bør oprettes en statsligt finansieret omstillingspulje på minimum 4-5 mia.kr. Dermed undgås de værste kortsigtede og uhensigtsmæssige tilpasninger af den kommunale økonomi. Det kan hjælpe til en mere holdbar reform.

Med venlig hilsen

Kim Simonsen
Formand for Det Kommunale Kartel

Claus Wendelboe
Udviklingschef

Kopi til Lise, stab

Bianca Lund Sørensen

Fra: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Sendt: 7. januar 2005 18:29
Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor
Emne: VS: Høring over udkast til lov om forpligtende kommunale samarbejder i forbindelse med kommunalreformen

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1.0

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk [mailto:Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk]
Sendt: 7. januar 2005 17:39
Til: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Cc: Lina Bertelsen
Emne: Høring over udkast til lov om forpligtende kommunale samarbejder i forbindelse med kommunalreformen

Reference: 2004-1459-24

Vor reference: j.nr. 2004-1459-24

Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har i brev af 1. december 2004 (J.nr. 2004-2000-6) anmodet bl.a. Undervisningsministeriet om bemærkninger til udkast til lov om forpligtende kommunale samarbejder i forbindelse med kommunalreformen.

Undervisningsministeriet har ingen bemærkninger til lovudkastet.

Med venlig hilsen

Ole Hvilsom Larsen

Kontorchef Ole Hvilsom Larsen
Undervisningsministeriet
Departementet
Juridisk kontor
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5425
Fax: 3392 5547, E-mail: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk

Kopi til Anja, 2K
Pernille, 2K

DET KOMMUNALE KARTEL

INDGÅET I

-7 JAN. 2005

1.Ø

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

6. januar 2005

Det Kommunale Kartels høringssvar til Forslag til lov om kommunale borgerservicecentre

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 1. december 2004 sendt *Forslag til lov om kommunale borgerservicecentre* i høring. Ministeriet har i den forbindelse bedt om bemærkninger til lovforslaget fra Det Kommunale Kartel (DKK).

Formålet med lovforslaget er at give kommunerne et incitament til at etablere borgerservicecentre. Ifølge lovforslaget fjernes en række barrierer på området, således at centrene kan varetage administrative borgerbetjeningsopgaver for kommunen selv, for andre kommuner, for regionerne og for staten.

DKK skal i det følgende pege på en række problemer, som lovforslaget bør tage højde for:

Generelle problemstillinger i lovforslaget

Ifølge lovforslaget kan servicecentrene varetage en række vejviserfunktioner (henvisse til andre myndigheder mv.), lettere sagsbehandling, kassefunktioner for andre myndigheder og bistand til digital selvbetjening.

For eksempel kan borgerservicecentret give vejledning og information om gældende regler inden for hele skatteområdet, herunder også told, moms og afgifter. Den service er af administrativ karakter.

Det er dog uklart, hvor snitfladen går mellem lettere sagsbehandling og mellem egentlig sagsbehandling og myndighedsudøvelse. Konkret på skatteområdet kan man forestille sig sager, hvor servicecentrets behandling af en sag senere bliver "underkendt" af den statslige forvaltning.

Ifølge lovforslaget vil sager vedrørende medarbejderes optræden og sager om disciplinært ansvar henhøre under den pågældende kommunalbestyrelse/borgmester. Det er uklart beskrevet i lovforslaget, hvad der konkret hører under medarbejderens disciplinære ansvar i forhold til varetagelsen af opgaver for en anden myndighed, og hvornår er det tydeligt for medarbejderen, at han har overskredet sine beføjelser i forhold til lettere sagsbehandling og videregivelse til fagforvaltningen.

For at medarbejderen i borgerservicecentret kan vejlede borgerne ordentligt i eksempelvis alle skatte-, told og moms-spørgsmål, skal medarbejderen have kendskab til hele lovgrundlaget, også en del af det lovområde, som tidligere lå i statens regi.

Lovforslaget kan komme til at medføre dobbeltarbejde og øget bureaukratisering, hvis der ikke opstilles klare snitfaldere for behandlingen af sager i borgerservicecentre og forvaltningerne/andre myndigheder. Borgerservicecentre kan af borgerne blive opfattet som et unødvendigt ekstra lag mellem de embedsmænd, som reelt varetager opgaverne og borgerne.

Det Kommunale Kartel mener, at lovforslaget bør indeholde en klarere definition af snitfladen mellem det kommunale, det regionale og det statslige ansvar i borgerservicecentrenes opgaver. Dvs. konkretisering af forskellene mellem lettere sagsbehandling/administrativ service og egentlig sagsbehandling og myndighedsudøvelse. Det er uhensigtsmæssigt, at der allerede fra starten af opbygningen af et sådant system hersker tvivl om ansvarsfordelingen.

Det Kommunale Kartel mener, at lovforslaget i højere grad bør forholde sig til situationer, hvor der er forskelle i behandlingen af sager i servicecentre og i andre forvaltninger. Spørgsmål om ansvarsplacering bør klargøres.

Lovforslaget indebærer et betydeligt behov for kompetenceudvikling bl.a., fordi der vil blive krævet et udvidet kendskab til flere områder (eksempelvis på skatteområdet). Der skal afsættes midler hertil i lovforslaget.

Med venlig hilsen

Kim Simonsen
Formand for Det Kommunale Kartel

Claus Wendelboe
Udviklingschef

Kopi til Nils, 26
Maj, 2005
DKK

DET KOMMUNALE KARTEL

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
-7 JAN. 2005

6. januar 2005

1.0

Det Kommunale Kartels høringsvar til Forslag til lov om regionernes finansiering

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 1. december 2004 sendt *Forslag til lov om regionernes finansiering* i høring. Ministeriet har i den forbindelse bedt om bemærkninger til lovforslaget fra Det Kommunale Kartel (DKK).

Det Kommunale Kartel har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Regionerne fratages finansieringsansvaret

Ifølge lovforslaget skal regionerne finansieres af en kombination af statslige bidrag og kommunale bidrag. Det medfører en uklar ansvarsfordeling mellem stat, regioner og kommuner. Ansatte og borgere risikerer at blive kastebolde mellem de tre myndigheder.

Det Kommunale Kartel mener, at det er helt fundamentalt for den fremtidige organisering af den offentlige sektor, at regionerne også får ret til egen skatteudskrivning. Ansvaret for driften af opgaverne skal følges af ansvaret for finansieringen.

Regionerne kan ikke prioritere indsatsen lokalt pga. 3 adskilte kasser

Regionernes økonomi kommer til at bestå af 3 kasser til sundhed, sociale institutioner og "udvikling" (miljø, planlægning mv.)

Regionsrådene kan ifølge lovforslaget ikke flytte midler mellem kasserne. Finansieringen kommer primært fra staten, suppleret med bidrag fra kommunerne. Samtidig får regionerne ifølge lovforslaget ikke mulighed for selv at udskrive skat.

Det Kommunale Kartel mener, at det er en uhensigtsmæssig stram binding, når der ikke kan prioriteres mellem kasserne. Regionsrådene får på den måde begrænsede muligheder for at prioritere indsatsen og tilpasse den regionalt. Det kan give store økonomiske udsving og usikkerhed i de enkelte år.

Det Kommunale Kartel mener, at regionerne skal sikres midler til administration og udvikling uafhængigt af taksterne. Det vil sige, at regionerne i udgangspunktet bør have en række basisbevillinger hertil. Det gælder for administrationen af alle 3 kasser. Dette bør beskrives klart i lovgivningen. Ellers vil regionernes økonomi blive alt for usikker og ustabil.

Hårde økonomiske sanktioner i lovforslaget ødelægger traditionen for en aftalebaseret økonomi

Lovforslaget åbner op for, at det statslige bloktilskud kan reduceres, hvis regionernes grundbidrag og udviklingsbidrag under ét overstiger det niveau, der forudsættes i de årlige økonomiforhandlinger med regeringen.

Modregningsmekanismen kommer til at ligne den nuværende skattesanktionsmekanisme.

Det Kommunale Kartel mener, at lovforslaget indeholder en uforholdsmæssig hård sanktionsmekanisme over for overskridelser i kommunernes grundbidrag og udviklingsbidrag. Det ødelægger traditionen for den aftalebaserede økonomiske udvikling mellem regeringen og det kommunale/regionale niveau. Det Kommunale Kartel mener, at aftalesystemet bør fortsætte og sanktionen droppes.

Lovforslaget stopper efterreguleringer af regionernes bloktilskud

Bloktilskuddet bliver i dag opreguleret med et fremadrettet skøn for pris- og lønudviklingen. Der har tit været tale om betydelige efterreguleringer som følge af for lave skøn. Ifølge lovforslaget skal dette skøn ikke længere efterreguleres.

Det Kommunale Kartel mener, at det kan få store konsekvenser for regionernes økonomi, hvis efterreguleringen af regionernes bloktilskud afskaffes. Det er i hvert fald uklart i lovforslaget, hvor stor betydning denne ændring vil have, og det bør belyses nærmere, især set i lyset af tidligere års store efterreguleringer.

Kommunernes bidrag til regionerne kan blive så lave, at de udhuler regionernes økonomi

Ifølge lovforslaget kan kommunerne med 2/3 flertal nedstemme regionernes forslag til stigninger i grundbidrag/udviklingsbidrag, der ligger ud over satsreguleringsprocenten.

Grundbidrag og udviklingsbidrag fra kommunerne til regionerne reguleres med satsreguleringsprocenten, hvis kommunerne i den enkelte region med 2/3 flertal blokerer for stigninger. Satsreguleringsmekanisme ligger under den normale pris- og lønudvikling og kan derfor på sigt være med til at udhule regionernes økonomi.

Det Kommunale Kartel mener, at kommunerne ikke skal kunne blokere for regionernes reguleringer af grundbidraget. Det skal være regionerne selv, der bestemmer reguleringen af grundbidragets/udviklingsbidragets størrelse. Eventuelle tvister herom bør være en sag mellem regeringen og regionerne.

Det Kommunale Kartel mener, at grundbidraget/udviklingsbidraget fra kommunerne som minimum skal reguleres med den aftalte realvækst i økonomiaftalerne og opreguleres med den almindelige pris- og lønudvikling, ellers udhules regionernes budgetter.

De mange finansieringstyper medfører et betydeligt bureaukrati

De mange forskellige typer af finansiering fra stat og kommuner til regionerne stiller betydelige krav til administrationen i regionerne.

Det er problematisk, at regeringen med kommunalreformen opbygger så tunge administrative systemer, og at der ikke følger penge med til håndteringen heraf.

Risikoen er, at pengene kommer til at gå til administration frem for service til borgerne. Problemstillingen er velkendt på andre områder, eksempelvis frit valg for ældre, hvor en betydelig andel af regeringens penge til at forbedre forholdene for ældre er gået til administrationen af frit valg.

Det Kommunale Kartel mener, at der skal sikres tilstrækkelige midler til administrationen i regionerne, så pengene ikke tages fra service til borgerne. Dette bør belyses i lovforslaget.

Det statslige bloktilskud - hovedstaden taber ½ mia.kr.

Det statslige bloktilskud bliver ifølge lovforslaget fordelt til hver region på baggrund af en lang række fordelingsnøgler.

Det medfører et tab på knap ½ mia.kr. for hovedstaden og en gevinst for Region Sjælland på ¼ mia.kr. og Region Midtjylland på knap ¼ mia.kr., jf. s. 12 i lovforslaget. Lovforslaget argumenterer ikke for skævdelingen.

Fordelingen af midlerne kan gennem justeringer i "nøglerne" blive neutral.

Det Kommunale Kartel mener, at midlerne bør fordeles neutralt mellem regionerne i forhold til i dag. Lovforslaget mangler både dokumentation og begrundelse for den skævdeling af midler mellem regionerne, der er lagt op til.

Det Kommunale Kartel mener, at fordelingen af midlerne, herunder de anvendte kriterier og vægte, bør belyses nærmere. Argumenterne bagved bør fremgå af lovforslaget.

Låneadgang og kommunalfuldmagt

I *Forslag til lov om regioner* fremgår det, at regionernes nuværende generelle låneadgang afskaffes, og at de ikke omfattes af kommunalfuldmagtsreglerne. DKK mener, at regionerne bør have generel låneadgang og omfattes af kommunalfuldmagtsreglerne, jf. DKK's hørings svar til lovforslaget om regioner. Et af problemerne er, at regionerne i udgangspunktet har forskelligt behov for anlæg, hvorfor der bør være en generel låneadgang.

Omstillingsudgifter

Lovforslaget mangler – ligesom en stor del af de øvrige lovforslag – en gennemgang af omstillingsudgifterne forbundet med ændringerne. Både for så vidt angår flytninger, IT og deling af aktiver.

Det Kommunale Kartel har i sit hørings svar på *Lovforslag om revision af den kommunale inddeling* bemærket, at omstillingsudgifterne alene til sammenlægninger af kommuner kan blive på omkring 4 mia.kr. Hertil kommer opgaveflytninger mv. *Det Kommunale Kartel mener, at der bør oprettes en pulje på minimum 4 mia.kr. til omstillingerne for at undgå besparelser og serviceforringelser på sektorområderne.*

Takstfinansiering

Takster bliver et bærende princip i finansieringen af regionerne. Det gælder især på sundheds- og socialområdet. Der er hverken i forslagene til sundhedslov, socialservice lov eller i indeværende lov begrundelser for denne markante ændring. Der er heller ikke foretaget nogen analyser i lovarbejdet, som underbygger dette markante skifte.

Takster kan være svære at indrette, så de indeholder en tilstrækkelig stor "buffer", der sikrer opretholdelsen af specialiserede tilbud også på længere sigt.

Takster er uflexible, når det gælder udvikling og opbygning af nye initiativer og forbedringer. Det er således problematisk, at udviklingsaktiviteter på det sociale område finansieres over taksterne.

Det Kommunale Kartel mener, at der bør foretages analyser på områderne, før disse ændringer gennemføres. Der henvises til Det Kommunale Kartels hørings svar på Forslag til sundhedslov og Forslag til lov om social service.

Med venlig hilsen

Kim Simonsen
Formand for Det Kommunale Kartel

Claus Wendelboe
Udviklingschef

INDGÅET I
-7 JAN. 2005

J.nr 2004-102-0006

1.0

Skatteministeriets høringssvar vedr. forslag til lov om kommunale borgerservicecentre

Departementet

Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 København K

§3, stk. 3:

Som 2. sætning foreslås tilføjet: "Borgerservicecentret kan dog kun videregive oplysninger tilvejebragt indenfor dets administration inden for samme lovgivningsområde".

Tlf +45 33 92 33 92

Fax +45 33 14 91 05

www.skat.dk

skm@skm.dk

CVR-nr 17 14 68 15

(Baggrund: Der er tale om en præcisering taget fra bemærkningerne i afsnit 4.3.2.4. Sigtet er at hindre, at følsomme oplysninger tilvejebragt i borgerservicecentre generelt stilles til rådighed for fagforvaltningerne. Det er Skatteministeriets vurdering, at præciseringen har en sådan tyngde, at den bør medtages i lovteksten).

s. 25:

I afsnit 4.8.1.2 om varetagelse af opgaver for andre myndigheder ønskes tilføjet efter sidste afsnit:

"Borgerservicecentre vil ikke på skatteområdet være tillagt kompetence til at træffe afgørelser. Borgerservicecentre skal løse vejledningsopgaver og opgaver knyttet til faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. bilag 2. Borgerservicecentre må i svar på konkrete henvendelser fra borgerne tydeliggøre, at der er tale om vejledning m.v., som ikke er bindende for skatteforvaltningen. Pr. definition vil der ikke kunne opstå situationer, hvor borgeren har materielt grundlag for at klage til den ansvarlige myndighed. Er borgeren ikke enig i vejledende svar modtaget i et borgerservicecenter, kan borgeren altid henvende sig til skatteforvaltningen, som har afgørelseskompetence. Vil en borger klage over f.eks. mangelfuld vejledning modtaget i en kommunes borgerservicecenter, må dette ske til den pågældende kommune."

(Baggrund: I forhold til skatteområdet er de nuværende bemærkninger ikke dækkende. Der er brug for, at bemærkningerne præciserer ansvarsfordelingen mellem borgerservicecentre og skatteforvaltningen. Vejledning i borgerservicecentre kan ikke være bindende for skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen kan og vil som ansvarlig myndighed påtage sig ansvar for opgavens udførelse gennem at stille it-redskaber og uddannelses tilbud m.v. til rådighed for borgerservicecentre. Kommunen må derimod som myndighed og arbejdsgiver tage ansvar for, at redskaber, tilbud m.v. bliver anvendt, samt tilse

at borgerservicecentret i opgaveløsningen ikke overskrider sin kompetence. Kommunen er derfor også klagemyndighed i forhold til borgerservicecentrenes vejledning på skatteområdet.)

s. 26 afsnit 4.9:

"Efter forslag til lov om skatte- og ejendomsvurderingsforvaltning (skatteforvaltningsloven), § 62, stk. 1.." ændres til "Efter forslag til L 130 skatteforvaltningsloven, § 62, stk. 2".

(Baggrund: Forslag nu fremsat med ændret titel).

s. 29, 2. afsnit:

I forlængelse af første sætning foreslås indsæt: "... , men i et vist omfang også på virksomheder. Borgerservicecentre vil i nogle tilfælde også i forhold til virksomheder fungere som en indgang til den offentlige sektor. Det gælder eksempelvis på skatteområdet."

2. sætning kan udgå.

(Baggrund: I forhold til skatteområdet, hvor borgerservicecentre - i hvert fald formelt med opgaver inden for told og afgiftsområdet - får en større brugerkreds er "borger" defineret for snævert og eksemplet ikke illustrativt).

Generel bemærkning:

Skatteministeriet har taget til efterretning, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet mener, at det foreliggende lovforslag indeholder fornøden hjemmel til, at et borgerservicecenter kan påtage sig at løse opgaver for borgere i andre kommuner.

Med venlig hilsen

Anni Ellebæk

Kopi til Schenau

DET KOMMUNALE KARTEL

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1.0

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

4. januar 2005

Det Kommunale Kartels høringsvar til Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen (procedureloven)

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 1. december 2004 sendt forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen (procedureloven) i høring. Ministeriet har i den forbindelse bedt om bemærkninger til lovforslaget fra Det Kommunale Kartel (DKK).

DKK har fremsendt bemærkninger til KTO, og henviser derfor til KTO's høringsvar.

Med venlig hilsen

Kim Simonsen

Formand for Det Kommunale Kartel

Claus Wendelboe

Udviklingschef

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1.Ø

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

6. januar 2005

Det Kommunale Kartels høringssvar til Forslag til lov om evaluering sinstitut for kommuner m.v.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 1. december 2004 sendt *Forslag til lov om evaluering sinstitut for kommuner m.v.* i høring. Ministeriet har i den forbindelse bedt om bemærkninger til lovforslaget fra Det Kommunale Kartel (DKK).

Det Kommunale Kartel har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Der er brug for et uafhængigt evaluering sinstitut

Det Kommunale Kartel mener, der er behov for et uafhængigt evaluering sinstitut på det kommunale område, og kan støtte formålet om at understøtte indsatsen i kommuner og regioner for at fremme bedre ressourceudnyttelse og kvalitetsudvikling. Øget dokumentation og evaluering er en af forudsætningerne for øgede primærkommunale opgavevaretagelse i kommunalreformen, og initiativet kan samtidig reducere behovet for statslig detaljestyrelse og kontrol over for den kommunale sektor. Målet bør være, at kommuner og regioner inspireres til udviklingsinitiativer og kvalitetsforbedringer via sammenligninger og gode eksempler.

Evaluering sinstitut kan afdække årsagerne til svingende kvalitet og mangelfuld opgaveløsning på de serviceområder, hvor kommunerne fremover vil få større myndighedsansvar. DKK kan fremhæve det særlige sociale område, hvor selv større kommuner allerede i dag har vanskeligt ved at overholde lovkravene. Her vil et evaluering sinstitut kunne bidrage til bedre overblik og forslag til løsninger.

For megen vægt på økonomistyring og kontrol

Udkastet til lovforslag lægger op til at evaluering sinstituttet helt overvejende skal beskæftige sig med benchmarking og analyser af økonomistyring og effektivitet i den

kommunale sektor, mens kvalitets- og organisationsudvikling får en ubetydelig rolle i arbejdet. Det Kommunale Kartel mener, at dette er en meget uheldig vægtning af evalueringsinstituttets indsats.

Det vil være meget ufrugtbart, hvis evalueringsinstituttet manifesterer sig som en statslig kontrollant af regioner og kommuner.

Af lovforslagets generelle bemærkninger fremgår tilmed, at der skal arbejdes med "standarder" til øget effektivisering. Dette virker ikke gennemtænkt. Dels er det en sammenblanding af uforenelige funktioner. Dels vil det gøre Evalueringsinstituttets profil uklar. Endvidere vil det bogstaveligt talt også være imod bestemmelserne i opgaveparagraffen (§ 2), hvoraf det fremgår, at Evalueringsinstituttet skal gennemføre 1) evalueringer af den kommunale og regionale opgavevaretagelse, 2) rådgive om evaluering samt 3) indsamle erfaringer med evalueringer. Et evalueringsinstitut skal evaluere og samle viden, ikke udarbejde standarder.

Udover at benchmarking og økonomistyring bør nedprioriteres i Instituttets opgavesammensætning (§ 1 og 2), bør det tydeligt fremgå af lovteksten, at instituttet ikke har beføjelser til at fastsætte obligatoriske standarder på de lokale og regionale serviceområder.

DKK finder det positivt, at lovudkastet indeholder bestemmelser om, at instituttet – udover konkrete evalueringsopgaver – skal fungere som rådgiver for offentlige myndigheder, indsamle Internationale erfaringer samt udvikle nye metoder til evaluering. Det er også hensigtsmæssigt, at instituttet får mulighed for at rekvirere analyser eksternt.

Med hensyn til evalueringsinstituttets relation til den enkelte kommune/region/ institution, fremgår det af lovudkastet, at instituttet kan foretage analyser af hver enkelt enhed, og der gives også beføjelser til, at instituttet kan afkræve den enkelte enhed oplysninger. Der vil således gælde en pligt for de evaluerede institutioner mv. til at udlevere de oplysninger som instituttet forlanger. Instituttet som selvstændig enhed bør ikke have sådanne beføjelser. For at sikre parlamentarisk kontrol bør en sådan beføjelse i givet fald tillægges Indenrigs- og sundhedsministeren. Herudover bør det være instituttets primære opgave at arbejde med udvikling og kvalitet på tværs af regioner, kommuner og sektorområderne, ikke at kontrollere og korrigere den enkelte udførende enhed.

For ensidig statslig styring af instituttet

For at opnå tillid og troværdighed er det nødvendigt, at evalueringsinstituttet i loven etableres som langt mere uafhængigt af staten end lovudkastet lægger op til. Inden for uddannelsesverdenen har Danmarks Evalueringsinstitut vundet almen respekt og anerkendelse, blandt andet fordi instituttet er statsligt uafhængigt. Evalueringsinstituttet bliver ifølge lovudkastet en statslig institution, direkte styret af Indenrigsministeren. Indenrigsministeren udpeger direktøren, bestyrelsesformanden og dele af det

rådgivende udvalg. Desuden bestemmer ministeren vedtægterne for instituttet, herunder reglerne for samspillet og kompetenceforholdene mellem bestyrelse og det rådgivende udvalg.

Den eneste rolle, der i lovudkastet tildeles det rådgivende udvalg, er at aflægge en årlig udtalelse om evalueringsinstituttets årsprogram og årsberetning.

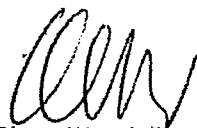
DKK finder, at instituttets styrelses- og ledelsesforhold er mangelfuldt beskrevet i lovudkastet, og at ministeren i den sammenhæng tildeles for store og upræcise beføjelser. Da de kommunale og regionale arbejdsgivere er markant repræsenteret i den forholdsvis lille bestyrelse, bør de kommunale lønmodtagerorganisationer selvfølgelig også være repræsenteret her. Det er jo først og fremmest de kommunale medarbejdere, der har indsigt i opgaveløsningerne og bliver målt i evalueringerne.

Lovforslaget forudsætter i stedet, at de kommunale lønmodtagerorganisationer bliver repræsenteret i det rådgivende udvalg. Lønmodtagerorganisationerne vil under alle omstændigheder deltage konstruktivt i arbejdet omkring instituttet. Imidlertid er der lagt op til, at det rådgivende udvalg alene skal spille en formel og helt ubetydelig rolle for instituttets virke. DKK finder, at dette er såvel fagligt som politisk set helt utilfredsstillende, idet hverken de foreslåede forskningsinstitutter/eksperter eller vi som interesseorganisationer vil kende præmisserne for repræsentationen. Styrelsesforholdene bør derfor justeres eller i det mindste beskrives mere uddybende i det færdige lovforslag.

Med venlig hilsen

Kim Simonsen
Formand for Det Kommunale Kartel

Claus Wendelboe
Udviklingschef

Kopi til NFK
Schönau

INDGÅET I
- 7 JAN. 2005
1.0

FORBUNDSFORMANDEN

Indenrigs- og Sundhedsministeren
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Høringssvar til Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med strukturreformen, og Forslag til lov om regional statsforvaltning.

Indenrigs- og Sundhedsministeren har den 1. december 2004 offentliggjort en række lovforslag til udmøntning af strukturreformen.

DJØF har et meget stort antal medlemmer i amter, kommuner og i staten, der bliver berørt af lovforslagene. Vi finder derfor anledning til at kommentere de lovforslag, der har personalejuridiske konsekvenser, idet vi tillige henholder os til høringssvar fra AC og KTO.

Indledningsvis er det vigtigt at pointere, at DJØF finder det fornuftigt løbende at overveje den offentlige sektors struktur, og at medlemsskaren ser reformen som en spændende udfordring. Det er imidlertid samtidig åbenbart, at der kan blive tale om et omlægningsprojekt af hidtil usete dimensioner, som, hvis det skal lykkes, stiller krav til omfang af og indhold i implementeringsfasen.

I den sammenhæng er det problematisk, at DJØF ikke for alles vedkommende kan genfinde de gode personalepolitiske intentioner, der er annonceret i forbindelse med strukturreformen i lovforslagene. Forslaget giver således ikke alle berørte medarbejdere og chefer den tryghed og retssikkerhed, der er en helt afgørende forudsætning for, at medarbejdere og chefer på alle niveauer aktivt og engageret bevarer overskuddet til at hjælpe strukturreformen godt fra start.

Den enkelte medarbejder eller chef skal kunne regne med, at han eller hun reelt har et job i den nye struktur, som man har mulighed for at varetage uden at rykke familien op med rode, og at reformen ikke betyder forringelser i løn- og ansættelsesvilkårene. – Det kan man ikke regne med ved at læse lovforslaget.

Efter DJØFs opfattelse er ansættelsestrygheden hos medarbejderne og cheferne en nødvendig forudsætning for, at det, der er i fokus i lovforslaget, nemlig den gode borgerbetjening, kan realiseres.

Jn.nr.: 24.01-0166-2004

07.01.2005

Danmarks Jurist- og
Økonomforbund
Gothersgade 133
Postboks 2126
1015 København K

Telefon 33 95 97 00
Telefax 33 95 99 99

djoef@djoef.dk
www.djoef.dk

Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med strukturreformen.

Ansættelsesgaranti

DJØF finder det positivt, at man ud af lovforslaget kan læse, at alle har et job pr. 1. januar 2007. Denne ansættelsestryghed vil have stor betydning for motivationen hos de berørte medarbejdere.

Lovforslaget kommer imidlertid ikke umiddelbart til at gælde ved sammenlægning af kommuner eller ved opgaveflytninger mellem statslige myndigheder med mindre Indenrigs- og Sundhedsministeren beslutter det jf. lovforslagets § 1, stk. 3. Det medfører, at man i disse situationer ikke kan genfinde de gode personalepolitiske intentioner, der er annonceret i forbindelse med strukturreformen.

Af den fælles vejledning, der er udarbejdet mellem Personalestyrelsen og CFU, kan man læse følgende:

"Alle medarbejdere følger som udgangspunkt med opgaverne over i den nye struktur. Der er lagt vægt på at understrege, at der er behov for alle medarbejdere og deres kompetencer til fortsat at løse opgaverne. Det betyder, at alle har et job pr. 1. januar 2007. Der er ingen, der falder ned mellem to stole. Målet er, at alle medarbejdere tilbydes gode udviklende arbejdspladser og med samme jobsikkerhed som i dag."

Enhver medarbejder og chef skal kunne regne med, at han eller hun reelt har et job i den nye struktur. Det kan man ikke læse ud af de relevante lovforslag i forbindelse med sammenlægning af kommuner eller ved opgaveflytninger mellem statslige myndigheder.

DJØF **opfordrer** derfor til, at man generelt lever op til ansættelsesgarantien og ikke forskelsbehandler alt efter hvilken del af strukturreformen, der er tale om. Som statsministeren sagde i sin åbningstale til Folketinget den 5. oktober 2004:

"Reformen påvirker mange tusinde medarbejdere. Til alle jer vil jeg gerne understrege og gentage: Alle medarbejdere følger med opgaverne over i den nye struktur. Vi har brug for jeres kompetencer og motivation for at løse de mange vigtige opgaver. Regeringen lægger afgørende vægt på tryghed for de ansatte."

DJØF har noteret, at lovforslagets § 5 lægger visse geografiske begrænsninger på hvor jobbene flyttes hen, når der sker overførsel til flere myndigheder på samme forvaltningsniveau. Dette er et positivt signal, som kan være med til at mindske usikkerheden hos de berørte medarbejdere, der er omfattet af bestemmelsen.

Da det langt fra er alle, der er omfattet af bestemmelsen, savner vi generelt en stillingtagen til den geografiske forflyttelsespligt både for tjenestemænd og for overenskomstansatte. Herunder en stillingtagen til hvorledes man vil forholde sig, hvis en ansat efterfølgende får rettens ord for, at en given forflyttelse lå ud over det, den ansatte var forpligtet til at tåle. Vi vil derfor **opfordre** ministeriet til at redegøre for, om regeringens ansættelsesgaranti medfører, at den pågældende tilbydes et nyt job, som ligger inden for tålegrænsen, eller om man på anden vis kompenserer den pågældende?

En præcisering af den geografiske forflyttelsespligt er afgørende for, at regeringens ansættelsesgaranti ikke bare bliver en tom skal. Sådan vil det blive opfattet, hvis det job man tilbydes efter reformen, er placeret så langt væk, at man reelt ikke har mulighed for at varetage jobbet. Denne risiko, mener vi, er særdeles aktuell, når man f.eks. taler om en flytning af jobbet fra Århus til Ringkøbing eller fra Odense til Åbenrå, som det er tilfældet for ansatte ved statsamtene.

I tilfælde, hvor væsentlige flytninger af arbejdsstedet ikke måtte kunne undgås, **opfordrer DJØF** til, at de ansatte i hvert fald tilbydes kompensation for øgede transportomkostninger samt mulighed for hjemmearbejdspladser.

Forvaltningslov

DJØF har med undren konstateret, at man lægger op til at sætte væsentlige dele af forvaltningsloven ud af kraft i forbindelse med overflytning af personale. Forvaltningslovens regler om partshøring, aktindsigt og begrundelse skal hverken finde anvendelse ved indgåelse af aftaler mellem afgivende og modtagende myndigheder om overflytning af personale eller ved delingsrådenes afgørelser i uenighedstilfælde. Det indebærer en problematisk indskrænkning af de ansattes retssikkerhed.

Det er et grundlæggende princip i dansk forvaltningspraksis, at den berørte part har ret til at blive hørt og få aktindsigt, inden offentlige myndigheder træffer afgørelser, ligesom man efterfølgende har krav på en begrundelse. Dette princip er med til at sikre, at en sag er tilstrækkelig oplyst, inden den offentlige myndighed træffer en afgørelse, og kravet om begrundelse bidrager til, at der ikke træffes usaglige afgørelser.

Når den berørte part, medarbejderen, ikke høres, har han/hun ikke ret til at supplere med sine faktuelle og personlige oplysninger herunder ønsker til fremtidig placering, der også bør være en del af beslutningsgrundlaget. Dermed er der risiko for, at der bliver truffet afgørelser på et ufuldstændigt grundlag. Når de berørte medarbejdere endvidere ikke har krav på aktindsigt eller på at få en begrundelse, er der en risiko for, at der indgår usaglige hensyn i beslutningen.

DJØF finder på ingen måde, at hensynet til den ansattes retssikkerhed varetages tilstrækkeligt ud fra de bemærkninger til lovforslaget, hvoraf fremgår, at man finder det naturligt, at den afgivende myndighed på et passende tidspunkt giver de ansatte mulighed for at fremkomme med ønsker. Dels er der ikke tale om en egentlig ret, dels er den enkelte sat ud af processen, når først ønskerne er afgivet. Generelle drøftelser i samarbejdsudvalg og MED-udvalg kan heller ikke på nogen måde træde i stedet for en individuel ret til høring, aktindsigt og begrundelse.

DJØF er således på ingen måde enig i bemærkningen til lovforslaget om at *"Hensynet til de ansatte, der overføres efter loven, vil således blive tilgodeset på anden måde end ved forvaltningslovens regler"*. DJØF mener tværtimod, at den foreslåede proces giver anledning til væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Hvis regeringens hensigt reelt er at give den ansatte en retsstilling, der svarer til den, der ville følge af forvaltningsloven, hvorfor så ikke lade forvaltningsloven gælde?

Herudover giver en lukket proces grobund for myter og rygtedannelse, der i sig selv kan underminere strukturreformens succes.

Den lukkede proces står også i stor kontrast til de principper om medarbejderinddragelse, som fremgår af den vejledning, der er udarbejdet mellem Personalestyrelsen og CFU, hvor man bl.a. kan læse følgende:

"Overflytningen af opgaver og medarbejdere skal foregå åbent og gennemsigtigt, og der skal skabes tryghed for de berørte medarbejdere."

DJØF opfordrer derfor på det kraftigste til, at lovforslagets § 15 udgår for så vidt angår personaleflytninger.

Løn- og ansættelsesvilkår

Derudover lægger lovforslaget op til, at der kan ske klare forringelser af de ansattes løn- og øvrige ansættelsesvilkår i det omfang, der sker flytninger mellem det statslige og det (amts)kommunale ansættelsesområde. Et skift fra et amt til en kommune giver ikke anledning til de samme problemstillinger, da ansættelsesvilkårene i disse situationer i langt højere grad er identiske. DJØF vil nedenfor kommentere lovforslagets betydning for henholdsvis de overenskomstansatte og tjenestemændene i de tilfælde, hvor der bliver tale om skift mellem staten og amter/kommuner.

Særligt vedrørende overenskomstansatte

I lovforslagets § 6 er der indsat en bestemmelse om, at pligter og rettigheder, der følger af lov om lønmodtagernes retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, finder tilsvarende anvendelse for de ansatte i henhold til overenskomst eller individuel aftale, der i forbindelse med overførslen ikke er omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven.

Det følger af virksomhedsoverdragelseslovens system, at den nye arbejdsgiver ved udløbet af den overenskomst, de overførte medarbejdere og chefer var omfattet af, kan varsle de pågældende over på erhververens overenskomst.

Hvis en amtslig medarbejder, der hidtil har været ansat under det amtskommunale regelsæt, bliver omfattet af den statslige overenskomst vil dette på flere punkter betyde en forringelse i forhold til de nuværende ansættelsesvilkår.

Det vil for eksempel kunne betyde lønnedgang, tab af pensionsindbetaling (for eksempel af rådighedstillæg), nedsat antal omsorgsdage, forringede vilkår ved indgåelse af retræteaftaler m.v.

DJØF skal derfor opfordre til, at det i loven præciseres, at medarbejdere og chefer ved overgang til erhververens overenskomst og indplacering i de tilhørende lønsystemer sikres mod forringelser af løn- og ansættelsesvilkår som følge af overgangen. DJØF opfordrer endvidere til, at det direkte anføres i bemærkningerne, at de modtagende myndigheder opfordres til i god tid at indgå aftaler med de berørte organisationer, således at individuelle rettigheder, eksempelvis retten til omsorgsdage, overførsel af anciennitet, overførsel af afspadsring m.v., sikres.

Særligt vedrørende tjenestemænd

DJØF hæfter sig ved, at man med lovforslaget f.eks. forpligter tjenestemænd til at lade sig overflytte fra et amt til at gøre tjeneste i staten.

Hvis Folketinget vedtager lovforslaget uændret på dette punkt, vil det indebære en klar forringelse af tjenestemændenes retsstilling og et brud med hidtidig praksis, hvorefter man ikke har ment at kunne forpligte en tjenestemand til f.eks. at skifte fra det statslige til det (amts)kommunale regelsæt eller vice versa.

Da Folketinget i 1998 vedtog fødevareloven (lov nr. 471 af 1. juli 1998) fik de kommunale tjenestemænd, som hidtil havde været ansat ved de kommunale levnedsmiddelenheder, hvis opgaver blev overført til staten, valget mellem at opretholde den kommunale ansættelse og de herfor gældende vilkår, eller inden for de første 5 år at overgå til ansættelse som statstjenestemand.

Ved dannelsen af Hovedstadens Sygehusfællesskab i 1995 hed det bl.a. i bemærkningerne til loven, at tjenestemænd ved dannelsen af HS overgik til et andet offentligretligt retssubjekt med fortsat udførelse af deres hidtidige opgaver og i øvrigt uden nogen andre ændringer i deres ansættelsesområde, ansættelsesvilkår, optjening af pension, disciplinærregler og lønudvikling end de ændringer, som de i øvrigt måtte have tålt ved fortsat ansættelse i staten, Københavns eller Frederiksberg Kommuner.

Princippet om at tjenestemænd gives valgfrihed, når der sker opgaveoverførsler mellem på den ene side staten og på den anden side amter og kommuner er ingen nyskabelse. Således har Finansministeriet ved Lønnings- og Pensionsdepartementet i 1978 i et brev til Arbejdsministeriet beskrevet retsstillingen på følgende vis:

"For tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken er en række rettigheder og forpligtelser fastsat i tjenestemandsløvgivningen, og en erhverver vil ikke begrebsmæssigt kunne indtræde i sådanne lovbestemte rettigheder og forpligtelser. I den lovgivning, der har ligget til grund for de senere års udlægninger af opgaver til (amts)kommunalt regi, er der etableret valgmulighed for de berørte tjenestemænd mellem bevarelse af deres status som statstjenestemænd og overgang til ansættelse efter (amts)kommunale regler med uændrede løn- og pensionsvilkår. De pågældende er således sikret mulighed for opretholdelse af deres lovbestemte rettigheder og forpligtelser. Denne model har sin oprindelse i politiets overgang fra kommunalt til statsligt regi i 1938 og er således anvendt i forbindelse med såvel centralisering som decentralisering."

DJØF er helt enig i Lønnings- og Pensionsdepartementets beskrivelse af retsstillingen, og denne praksis har, som det fremgår, været fulgt ved opgaveoverførsler mellem staten på den ene side og amter og kommuner på den anden side tilbage fra politiets overgang fra kommunalt til statsligt regi i 1938 frem til vedtagelsen af fødevareloven i 1998.

Ved overgang fra for eksempel amtskommunal til primærkommunal ansættelse (som ved dannelsen af Bornholms Regionskommune) er der ikke samme behov for at sikre tjenestemændene imod forringelser i ansættelsesgrundlaget, da de amtskommunale og primærkommunale tjenestemandregulativer og -aftaler stort set er ens, ligesom der ikke – som ved overgang til staten – er tale om væsentlige forskelle i aflønningen. Dannelsen af Bornholms Regionskommune er altså ikke et eksempel på et brud med praksis om at tjenestemænd tilbydes valgfrihed, men et eksempel på en ordning, hvor valgfrihed ikke var nødvendig.

For de amtskommunale og kommunale tjenestemænd omfattet af nærværende lovforslag kan der derimod ved overførsel til statslig ansættelse blive tale om forringet pensionsoptjening, sammenlignet med hvad tjenestemænd ansat i henholdsvis amter og kommuner alt andet lige kunne have forventet ved fortsat ansættelse i et amt eller i en kommune. Dette skyldes, at lønnen på de enkelte løntrin er højere i amter og kommuner end i staten. For eksempel er lønramme 37 i staten på

nuværende tidspunkt årligt ca. 3.750 kr. lavere end det tilsvarende løntrin 50 i kommuner og amter. Der er endvidere for chefer forskel i reglerne om supplerende pension af tillæg.

I amter og kommuner er det den altovervejende hovedregel at tillæg er pensionsgivende, medens der ikke er en tilsvarende generel pensionsret i staten. Der må også forventes at blive tale om en relativt mindre lønfremgang, end man som kommunal eller amtskommunal tjenestemand kunne forvente. I den forbindelse henvises der til, at der er forskelle i reguleringsprocenten for henholdsvis amter og kommuner og for staten, hvilket i de senere år har givet ansatte i amter og kommuner relativt højere generelle lønstigninger end de statsansatte.

Der er ligeledes væsentlige forskelle mellem de kollektive aftaler om for eksempel seniorordninger og åremålsaftaler på det statslige område sammenlignet med regelsættene gældende for amter og kommuner. Ud over at det praktisk talt er umuligt for den enkelte tjenestemand at få overblik over sin retsstilling ifølge lovforslaget, så vil der, som det fremgår af ovenstående, utvivlsomt være tale om forringelser i hvert fald for langt hovedparten af de tjenestemændene i amter og kommuner.

DJØF skal derfor **opfordre** til, at der i lovforslaget sikres medarbejderne en valgfrihed svarende til den, som for eksempel blev tilbudt de kommunale tjenestemænd, jf. § 80 i fødevarerloven. En sådan ordning, der betyder, at den enkelte tjenestemand i videst muligt omfang har mulighed for at sikre sine eksisterende ansættelsesvilkår, vil efter DJØFs opfattelse være den eneste fornuftige løsning, og alt andet vil være i strid med en mangeårig praksis.

DJØF er opmærksom på, at en valgfrihedsmodel kan give problemer i relation til amtsansatte tjenestemænd, da amterne jo nedlægges. Er der politisk vilje til det, kan der findes en teknisk løsning på denne problemstilling.

I lovforslaget er der lagt op til, at der kan ske en betydelig udvidelse af medarbejdernes ansættelsesområder. For tjenestemændene er ansættelsesområdet "det samme som for andre tjenestemænd, der ansættes hos denne ansættelsesmyndighed", som det udtrykkes i bemærkningerne. Selvom ansættelsesområdet ikke er yderligere specificeret, vil det ubestrideligt i visse tilfælde betyde en meget markant udvidelse i forhold til de amtskommunale tjenestemænds nuværende ansættelsesområder. – Det siger sig selv, at der er meget stor forskel på at have for eksempel Århus Amt som ansættelsesområde og at have Miljøministeriet med tilhørende institutioner som ansættelsesområde.

Efter de gældende tjenestemandregulativer og vedtægter ville tjenestemænd ansat i amter og kommuner i denne situation kunne kræve sig afskediget med rådhedsløn.

Man kan måske forstå lovforslagets bemærkninger om, at en tjenestemand ikke har pligt til at tåle ændringer af "særlig indgribende karakter over for den enkelte" som et forsøg på at reducere skadevirkningerne af den voldsomme udvidelse af tjenestemændenes forpligtelser til at tåle ændringer. Det er imidlertid en alt for upræcis formulering. Navnlig sammenholdt med bemærkningsteksten, hvoraf fremgår, at "*Stor afstand mellem det hidtidige og det nye tjenestested udelukker således ikke i sig selv pligten til at overtage den nye stilling.*"

DJØF vil ikke hævde, at der i forbindelse med strukturreformen ikke må ske nogle geografiske udvidelser af ansættelsesområderne for de tjenestemænd, der overgår til statslig ansættelse, men DJØF er overbevist om, at Folketinget med strukturreformen ikke har intentioner om at flytte embedsmænd og deres familier fra den ene ende af landet til den anden. DJØF skal derfor opfordre til, at disse intentioner klart

fremgår af lovforslagets bemærkninger. Herefter kan intentionerne udmøntes i aftaler om en opdeling af ansættelsesområdet, sådan som der også gives mulighed for i aftalen mellem Finansministeriet og blandt andre AC om ansættelsesområder for varigt ansatte tjenestemænd og tjenestemænd ansat på prøve i staten m.v. Herved opnår den enkelte tjenestemand større klarhed over omfanget af sin geografiske forflyttelsespligt.

I tilfælde, hvor flytninger af arbejdsstedet trods ovenstående ikke måtte kunne undgås, opfordrer DJØF til, at de ansatte i hvert fald tilbydes kompensation for øgede transportomkostninger.

Særligt vedrørende Forslag til lov om regional statsforvaltning

Det bemærkes, at den bemyndigelse, som tillægges Indenrigs- og Sundhedsministeren i forslagets § 5, er meget bred. Det betyder reelt, at det berørte personale ikke ved, hvornår ændringerne sættes i kraft. Dette er betænkeligt, da der inden for dette område kan ske væsentlige ændringer af arbejdsstedet. DJØF opfordrer derfor til, at der tidligst muligt udmeldes en endelig tidsplan.

I øvrigt henviser vi til de synspunkter, vi har fremført i åbent brev til Indenrigs- og Sundhedsministeren dateret den 20. december 2004. Kopi af brevet vedlægges.

* * *

Ligeværdighed, proces, kompetenceudvikling og ansættelsestryghed.

I de offentliggjorte lovforslag er der ikke fastsat en procedure for den endelige fordeling af personalet ved de nye tjenestesteder. DJØF opfordrer til, at der etableres en procedure der sikrer, at de enkeltes ønsker tillægges stor vægt, og at stillingerne besættes i en åben og ligeværdig proces, hvor alle får mulighed for at søge på de stillinger, de har interesse for og er kvalificeret til. Det gælder både for ansatte i amter, regioner, kommuner og staten.

Reformen vil tillige øge behovet for kompetenceudvikling og efteruddannelse, da mange vil opleve store ændringer i jobindholdet. DJØF efterlyser derfor, at der afsættes ekstra midler til dette formål.

En ordentlig behandling af medarbejderne og cheferne, der jo skal bære hele reformen igennem, er den helt afgørende forudsætning for, at strukturreformen som helhed kan blive en succes. DJØF opfordrer derfor til, at Folketinget tager de mange berørte medarbejdere og chefer alvorligt som aktive medspillere ved at give dem den fornødne ansættelsestryghed og retssikkerhed.

Med venlig hilsen

Finn Borch Andersen

Forbundsformand

Åbent brev til
Indenrigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Strukturreformens konsekvenser for statsamterne

Kære Lars Løkke Rasmussen

Ved gennemførelsen af strukturreformen bliver der foretaget omfattende ændringer i den offentlige sektor. Disse ændringer har gennemgribende betydning for borgerne og for de offentligt ansatte, som bl.a. skal levere service til borgerne.

DJØFs fokus under reformen er vores medlemmers karrieremuligheder samt deres løn- og ansættelsesvilkår. Vi er derfor som udgangspunkt af den opfattelse, at den offentlige sektors struktur alene er et politisk anliggende. Vi kan dog konstatere, at den planlagte struktur for de regionale statsforvaltninger giver anledning til stor usikkerhed om, hvor den enkeltes job flyttes hen.

Denne usikkerhed bliver så meget større, for så vidt angår statsamterne, da den valgte struktur f.eks. indebærer, at formentlig en væsentlig del af jobbene i Århus Statsamt flyttes til Ringkøbing, hvilket giver en transporttid på 3 timer hver vej med offentlig transport. Samtidig kan vi konstatere, at forslag til lov om visse procedurermæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen ikke gælder for opgaveflytninger mellem statslige myndigheder. Det medfører, at de ansatte ved statsamterne ikke er omfattet af den beskyttelse, der ligger i det nævnte lovforslags § 5, hvoraf fremgår følgende:

Ved overførsel af opgaver til flere myndigheder på samme forvaltningsniveau sker overførslen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte alene til de myndigheder, der helt eller delvis er beliggende inden for det geografiske område for den myndighed, hvorfra opgaven overføres.

DJØF har ved flere lejligheder fremført, at regeringens ansættelsesgaranti risikerer at blive en tom skal, hvis det job, man tilbydes efter reformen, er placeret så langt væk, at man reelt ikke har mulighed for at varetage jobbet. Denne risiko, mener vi, er særdeles aktuel, når man f.eks. taler om en flytning af jobbet fra Århus til Ringkøbing. Eller fra Odense til Åbenrå. Vi har derfor valgt at knytte nogle bemærkninger til strukturen for de regionale statsforvaltninger.

Ved etableringen af de regionale statsforvaltninger har man lagt vægt på, at statsforvaltningerne skal være den regionale statslige myndighed, der kan varetage statslige opgaver på områder, hvor det vurderes, at der er fordele ved at lægge

J.nr. 24.09-0281-2004

20.12.2004

Danmarks Jurist- og
Økonomforbund
Gothersgade 133
Postboks 2126
1015 København K

Telefon 33 95 97 00
Telefax 33 95 99 99

djoef@djoef.dk
www.djoef.dk

sagsbehandlingen – og den dermed forbundne borger- og myndighedskontakt – i de lokale områder. Man har derfor valgt at etablere 5 regionale statsforvaltninger, hvoraf de 4 regioner ud over hovedsædet også har afdelingskontorer. Den nærmere opgavefordeling mellem hovedsæderne og afdelingskontorerne er ikke berørt i lovforslaget om regionale statsforvaltninger.

Hensynet til at borgerne kan få en optimal betjening lokalt tilsiger dog, at afdelingskontorerne får en vis størrelse af hensyn til den faglige bæredygtighed i hver enhed. Princippet om faglig bæredygtighed fører naturligvis også til, at de nye hovedsæder ligeledes skal have en fornuftig størrelse. Afdelingskontorer af en vis volumen vil sikre, at borgerne kan få en god rådgivning, så lokalt som muligt, gøre hver enhed mere driftssikker, samt mindske antallet af jobs som flyttes langt.

Opmærksomheden skal endvidere henledes på, at der i de statsamter som pr. 1. januar 2004 som følge af ændringen af den kommunale styrelseslov fik tillagt tilsynet med kommunerne er opbygget et fagligt miljø, som risikerer at blive ødelagt i forbindelse med en flytning.

Da flytning af jobs over længere afstande næppe kan undgås, vil vi endvidere foreslå, at der afsættes midler til afhjælpning af generne ved en flytning af jobbene. Dette vil sende et positivt signal til de berørte medarbejdere, hvis engagement vil være afgørende for reformens succes.

Vi kan i den forbindelse foreslå, at der etableres mulighed for nogle dage om ugen at arbejde hjemme eller på afdelingskontoret, at der indgås aftale om forlængelse af den periode, hvor der kan ydes transportgodtgørelse samt, at der afsættes midler og tid til kompetenceudvikling af medarbejderne. For de medarbejdere, hvis jobs flyttes over længere afstande, vil det af personalepolitiske hensyn være naturligt også at se på kompetenceudvikling, som kan hjælpe disse medarbejdere med at finde et job lidt tættere på den nuværende bopæl.

DJØF står naturligvis til rådighed for en nærmere drøftelse af ovennævnte forslag.

Med venlig hilsen

Søren Burcharth
Formand for DJØFs Overenskomstforening

INDGÅET I
- 7 JAN. 2005

Kopi til Schønau

Bianca Lund Sørensen

Fra: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Sendt: 7. januar 2005 18:28
Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor
Emne: VS: Høring over udkast til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

1.0

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk [mailto:Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk]
Sendt: 7. januar 2005 17:23
Til: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Emne: Høring over udkast til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

Reference: 2004-1459-25

Reference: 2004-1459-25
Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ved brev af 1. december 2004 (J.nr. 2004-2039-19) anmodet bl.a. Undervisningsministeriet om bemærkninger til lovudkastet om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Undervisningsministeriet har ingen bemærkninger til lovudkastet.

Med venlig hilsen

Ole Hvilsom Larsen _____

Kontorchef Ole Hvilsom Larsen
Undervisningsministeriet
Departementet
Juridisk kontor
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5425
Fax: 3392 5547, E-mail: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk

Kopi til NFM

Bianca Lund Sørensen

Fra: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Sendt: 7. januar 2005 18:28
Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor
Emne: VS: Høring over udkast til lov om regional statsforvaltning i forbindelse med kommunalreformen

INDGÅET I

-7 JAN. 2005

-----Oprindelig meddelelse-----

1.0

Fra: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk [mailto:Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk]
Sendt: 7. januar 2005 17:23
Til: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Cc: Nanna Frydensberg Høygaard
Emne: Høring over udkast til lov om regional statsforvaltning i forbindelse med kommunalreformen

Reference: 2004-1459-23

Reference: 2004-1459-23

Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har i brev af 1. december 2004 anmodet bl.a. Undervisningsministeriet om bemærkninger til lovudkast til lov om regional statsforvaltning i forbindelse med kommunalreformen.

Undervisningsministeriet har ingen bemærkninger til lovudkastet.

Med venlig hilsen

Ole Hvilsom Larsen

Kontorchef Ole Hvilsom Larsen
Undervisningsministeriet
Departementet
Juridisk kontor
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5425
Fax: 3392 5547, E-mail: Ole.Hvilsom.Larsen@uvm.dk

Kopi til Ung, til
Louise, til

DET KOMMUNALE KARTEL

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1.Ø

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

4. januar 2005

Det Kommunale Kartels høringssvar til Forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 1. december 2004 sendt forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab i høring. Ministeriet har i den forbindelse bedt om bemærkninger til lovforslaget fra Det Kommunale Kartel (DKK).

DKK har 6 bemærkninger til lovforslagets nuværende udformning. For så vidt angår løn- og personaleretlige forhold henvises til KTO's høringssvar.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Kommunalfuldmagtsreglerne

I henhold til gældende praksis, har (amts)kommunerne mulighed for at varetage visse opgaver med hjemmel i uskrevne kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse (de såkaldte kommunalfuldmagtsregler). Dog følger det af de kommunale tilsynsmyndigheders praksis og af den juridiske litteratur, at kommunalfuldmagtsreglerne er afgrænset til et almennytteskriterium. Et sådant almennytteskriterium er opfyldt på kultur- og idrætsområdet, erhvervsudviklingsområdet, miljøområdet, undervisnings- og uddannelsesområdet etc. På disse områder finder kommunalfuldmagtsreglerne derfor typisk anvendelse. Det skal desuden nævnes, at kommunalfuldmagtsreglerne yderligere finder anvendelse på accessoriske opgaver. Hermed menes opgaver, som (amts)kommuner normalt ikke lovligt kan varetage, men som knytter sig naturligt og tæt til varetagelsen af opgaver, som kommuner lovligt kan varetage. Et typisk eksempel herpå er en café i tilknytning til en kommunal svømmehal.

Det fremgår af lovforslagets § 5 og lovbemærkningerne hertil, sml. p. 27, at kommunalfuldmagtsreglerne ikke finder anvendelse for regionernes virksomhed. Regionerne kan derfor ikke varetage andre opgaver end de i bestemmelsen nævnte, end ikke accessoriske opgaver.

DKK finder denne bestemmelse betænkelig.

For det *første* savner det enhver begrundelse, at regioner burde være udelukket fra at varetage opgaver i henhold til kommunalfuldmagtsreglerne. Dette skyldes især, at regionerne i fremtiden skal varetage opgaver på områder, som i dag varetages af (amts)kommunerne i henhold til netop kommunalfuldmagtsreglerne. Af sådanne områder skal nævnes udviklingsopgaver for miljø, erhverv, turisme og uddannelse, sml. lovforslagets § 5, stk.2, litra a). DKK må desuden stille sig uforstående over for begrundelsen om, at en (amts)kommune i dag kan varetage accessoriske opgaver i form af at drive en café i tilknytning til en kommunal svømmehal, mens det samme ikke vil være muligt på et regionssygehus i fremtiden. Et sådant argument savner ræson.

For det *andet* begrænses regionernes handlefrihed og udviklingsmuligheder i det omfang kommunalfuldmagtsreglerne ikke finder anvendelse.

For det *tredje* medfører bestemmelsen en øget risiko for en fragmentering af opgaver mellem regioner, kommuner og staten til skade for borgerne.

DKK skal anbefale, at kommunalfuldmagtsreglerne finder tilsvarende anvendelse for regionerne.

2. '§ 60 - selskaber'

I dag findes i den kommunale styrelseslovs § 60 en bestemmelse, hvorefter en kommune kan indgå fælleskommunale selskaber. Denne bestemmelse er meget brugt af (amts)kommunerne. I henhold til en opgørelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet rekvireret af DKK d. 21. juni 2004 findes således mere end 200 § 60 selskaber. De typiske områder er trafik, miljø, ældrepleje etc.

Det følger af lovbemærkningerne til det foreliggende lovforslag, sml. p. 33, at der ikke er fundet behov for en regel svarende til § 60 i den kommunale styrelseslov. Regionerne skal således ikke kunne etablere samarbejder i form af regionale fællesskaber.

DKK ser med skepsis på denne bestemmelse.

For det *første* savner det enhver begrundelse, hvorfor regionerne burde være afskåret fra at indgå samarbejder, der er muligt for kommuner, også efter kommunalreformen.

For det *andet* begrænses regionernes handlefrihed og udviklingsmuligheder i det omfang en bestemmelse, svarende til den kommunale styrelseslovs § 60, ikke finder anvendelse.

DKK skal anbefale at en bestemmelse, svarende til den kommunale styrelseslovs § 60, finder tilsvarende anvendelse for regionerne.

3. Regionernes låneadgang begrænses

I dag kan amterne optage anlægslån svarende til 50 pct. af deres sygehusanlæg.

Regionerne mister disse lånemuligheder. Det hedder konkret i det foreliggende lovforslag, at de som udgangspunkt ikke vil have "behov for lånoptagelse som supplerende finansieringskilde i forbindelse med anlægsinvesteringer."

DKK finder bestemmelsen meget problematisk. Et af problemerne er, at regionerne i udgangspunktet har forskelligt behov for anlæg.

Låneadgangen bør således omfatte den hidtidige ordning med generel adgang. I modsat fald er der risiko for, at midler, der oprindeligt skulle have gået til service, kommer til at finansiere anlægsudgifter. Problemstillingen bør belyses nærmere i lovforslaget.

4. Udfordringsretten

I medfør af den kommunale styrelseslovs § 62 a og § 62 b skal private kunne udfordre (amts)kommunerne ved at give konkrete bud på varetagelsen af (amts)kommunens opgaver (udfordringsret).

Med lovforslaget overføres principperne i denne bestemmelse til regionerne, sml. lovforslagets § 34, og lovbemærkningerne afsnit 3.3.4. § 62 a og b i den kommunale styrelseslov er af forholdsvis ny dato. Der er således behov for en evaluering heraf, inden de overføres til regional virksomhed. DKK skal derfor anbefale, at bestemmelser svarende til den kommunale styrelseslovs § 62 a og b ikke på nuværende tidspunkt finder anvendelse for regionerne.

5. Formand for regionsrådet

I medfør af den kommunale styrelseslov er en person, som er ansat i en kommune udelukket fra at bestride hvervet som borgmester i den samme kommune.

I medfør af det foreliggende lovforslags § 9 kan ingen, der er ansat i regionen, være formand for regionsrådet.

DKK forudsætter, at lovforslagets § 9 er et udtryk for gældende ret og at der ikke er tiltænkt nogen materielle ændringer. Det forudsættes således at bestemmelsens formål stadig er at forebygge inhabilitet.

6. Yderligere bemærkninger

Der henvises til DKK's høringsvar til forslag til sundhedslov og til forslag til lov om regionernes finansiering.

Med venlig hilsen

Kim Simonsen

Formand for Det Kommunale Kartel

Claus Wendelboe

Udviklingschef

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1.Ø

4. januar 2005

Det Kommunale Kartels høringssvar til Forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 1. december 2004 sendt forslag om lov om forpligtende kommunale samarbejder i høring. Ministeriet har i den forbindelse bedt om bemærkninger til lovforslaget fra Det Kommunale Kartel (DKK).

DKK skal indledningsvist påpege, at der er flere paralleller mellem et forpligtende kommunalt samarbejde og en udliciteringssituation, i og med at begge er karakteriseret ved en opdeling mellem en bestiller og en udfører. Det giver risiko for en uklar ansvarsfordeling, manglende gennemsigtighed for brugere og borgere og dårligere retsstilling for medarbejdere, der flytter arbejdsgiver.

DKK har desuden 3 bemærkninger til lovforslagets nuværende udformning. For så vidt angår løn- og personaleretlige spørgsmål henvises til KTO's høringssvar.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Udveksling af oplysninger

Reglerne omkring indhentning og videregivelse af oplysninger mellem offentlige myndigheder findes i dag i forvaltningsloven og i persondataloven.

Princippet i den nuværende lovgivning fraviges i lovforslagets § 7, stk. 1-3. I medfør af bestemmelsen kan videregivelse af følsomme oplysninger fra den delegerende til den bemyndigede kommunalbestyrelse og vice versa ske i *alle* tilfælde, hvor der er et sagligt behov herfor. I medfør af stk. 3 er samtykke ikke en forudsætning for indhentning af følsomme oplysninger. Begrundelsen for udvidelserne er, at der er tale om et samarbejde mellem to myndigheder som led i en delegationsordning, hvorved den ene myndighed udfører opgaven, mens den anden bevarer ansvaret.

DKK ser med skepsis på denne bestemmelse.

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at der må være en begrænsning i adgangen til, inden for den offentlige forvaltning, at udveksle fortrolige oplysninger. Dette skyldes hensynet til borgeren, der ikke, medmindre der samtykkes, kan være tjent med at andre får information om vedkommendes private forhold. Dette formål gælder med tilsvarende styrke i forbindelse med en reform af så indgribende rækkevidde som strukturreformen.

DKK skal derfor anbefale at princippet i forvaltningslovens finder tilsvarende anvendelse.

2. Aktindsigt i interne arbejdsdokumenter

Det er hovedreglen i dansk forvaltningsret, at interne arbejdsdokumenter som udgangspunkt er undtaget aktindsigt.

Som et internt arbejdsdokument anses i denne forbindelse dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til eget brug ved behandlingen af en sag; brevveksling mellem forskellige enheder inden for samme myndighed; eller brevveksling mellem en kommunalbestyrelse og dennes udvalg, afdelinger eller andre administrative organer. Afgørende er således at dokumentet forbliver inden for samme myndighed. Hvis dokumentet overgives til en anden myndighed, vil dokumentet miste sin interne karakter og være undergivet aktindsigt efter forvaltningslovens og offentlighedslovens almindelige regler.

Dette princip fraviges i lovforslagets § 7, stk.5. Heraf fremgår nemlig, at arbejdsdokumenter, som videregives efter § 7, stk. 1-3 og som efter forvaltningslovens eller forvaltningslovens regler er interne, *ikke* som følge af videregivelsen mister deres interne karakter. Der vil med andre ord være tale om et internt arbejdsdokument, selvom dokumentet overgives til en anden forvaltningsmyndighed. Begrundelsen herfor er, at det vil være uhensigtsmæssigt, at selve delegationen af en opgave bevirker, at der skal meddeles aktindsigt i oplysninger, der ellers ville være undtaget aktindsigt.

DKK ser med skepsis på denne bestemmelse.

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at bestemmelser, der giver mulighed for aktindsigt skal fortolkes udvidende, mens undtagelser hertil skal fortolkes indskrænkende. Dette kan næppe siges at være tilfældet med det foreliggende lovforslag, eftersom begrebet interne arbejdsdokumenter udvides til også at omfatte dokumenter, der overgives til en anden forvaltningsmyndighed. Når der er tale om en ændring af vidtrækkende betydning for den enkelte borger, er det ikke tilstrækkeligt, at begrunde den med at "*det vil være uhensigtsmæssigt*", jævnfør lovbemærkningerne.

DKK skal anbefale, at princippet i forvaltningslovens § 12 finder tilsvarende anvendelse.

3. Opløsning af forpligtende kommunalt samarbejde

Det foreliggende lovforslag indeholder ikke muligheder for, at et forpligtende kommunalt samarbejde kan opløses, hvis det først er indgået. DKK skal således anbefale, at sådanne muligheder belyses nærmere i lovforslaget.

Med venlig hilsen

Kim Simonsen

Formand for Det Kommunale Kartel

Claus Wendelboe

Udviklingschef

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

J.nr 2004-170-551
7. januar 2005

Departementet

Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 København K

Tlf +45 33 92 33 92
Fax +45 33 14 91 05
www.skat.dk
skm@skm.dk
CVR-nr 17 14 68 15

Vedrørende forslag til lov om revision af den kommunale inddeling

Skatteministeriet har den 2. december 2004 modtaget Indenrigs- og Sundhedsministeriets udkast til forslag til lov om revision af den kommunale inddeling i høring. Nedenfor følger Skatteministeriets kommentarer.

Lovforslagets § 19 indeholder en opregning af sammenlægningsudvalgets opgaver, herunder nr. 12 *"træffe andre beslutninger, der er nødvendige med henblik på at forberede oprettelsen af den nye kommune samt tilførslen af nye opgaver til den nye kommune"*.

I bemærkningerne til § 19, nr. 12 (s. 50 nederst) nævnes som eksempel på sådanne beslutninger, at sammenlægningsudvalget f.eks. vil skulle godkende en plan for den nye kommunes ligning for første halvdel af 2007.

Ifølge forslag til skatteforvaltningsloven, lovforslag L 130 fremsat af skatteministeren den 24. november 2004, ophører den kommunale ligning med virkning fra 1. juli 2005. Der vil som følge deraf ikke skulle udarbejdes nogen plan for den kommunale ligning i 2007. Det foreslås, at eksemplet udgår.

Et eksempel på en beslutning, der falder ind under § 19, nr. 12, findes i forslag til skatteforvaltningsloven, § 62, stk. 9, ifølge hvilken sammenlægningsudvalget foretager indstilling af medlemmer og suppleanter til de skatte- og vurderingsankenævn der skal udnævnes pr. 1. juli 2006.

Ifølge lovforslagets § 42, stk. 1, kan indenrigs- og sundhedsministeren tillade, at *"sammenlægningsudvalget kan bestemme en forskellig skatteudskrivning i hvert af de områder i den nye kommune, der svarer til de kommuner, der er indgået i sammenlægningen."*

Ifølge bemærkningerne til § 42 giver bestemmelsen mulighed for, at der "i en overgangsperiode" kan ske en differentiering af skattebetalingen i de nye kommuner efter de kommuner, der indgår i sammenlægningen.

Sammenholdt med lovforslagets § 19, der beskriver sammenlægningsudvalgets opgaver, må Skatteministeriet gå ud fra, at den "overgangsperiode" der er tale om, udgøres af kalenderåret 2007. Sammenlægningsudvalget synes ikke at kunne træffe afgørelse om skattebetalingen for årene efter 2008, og de nye kommunalbestyrelser synes ikke tillagt en tilsvarende kompetence.

Administrative konsekvenser:

Forslaget vurderes at have administrative konsekvenser for ToldSkat, herunder bl.a. i relation til § 42 om differentieret kommuneskat. Told- og Skattestyrelsen vil rette direkte henvendelse til Indenrigs- og Sundhedsministeriet herom. Tilsvarende gælder for forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygefællesskab.

Skatteministeriet forventer i forbindelse med alle lovforslag omfattet af kommunalreformen, at de respektive ressortministerier selv bærer omkostningerne i forbindelse med forslagernes administrative konsekvenser for ToldSkat. De øvrige ressortministerier er ikke underrettet særskilt herom.

Kopi af dette brev tilsendes Finansministeriet, 2. kontor.

Med venlig hilsen

Merete Helle Hansen

specialkonsulent

Fra TK

Bianca Lund Sørensen

Fra: Christian Schønau
Sendt: 7. januar 2005 13:44
Til: Helle Borg Larsen; Bianca Lund Sørensen
Emne: VS: Procedurelovforslag

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Kaj-Henrik Ludolph [mailto:khl@skm.dk]
Sendt: 7. januar 2005 13:33
Til: Christian Schønau
Cc: Louise Hansen
Emne: Procedurelovforslag

Jeg skal meddele, at Skatteministeriet ikke har bemærkninger til udkastet til procedurelovforslag.
Mvh
Henrik Ludolph

Henrik Ludolph
Skatteministeriets departement
Skatte- og Afgiftsadministrationsområdet
Tlf.: 33924414
Mobil:20842309
Officielle mails bedes sendt til områdets adresse:
"pskadm@skm.dk"

7. januar 2005
Journal nr. 99/04-4660-00569

Fra Lise, stab

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Att.: Lise Brandi-Hansen

Høringssvar - forpligtende kommunale samarbejder

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har sendt Forslag til Lov om forpligtende kommunale samarbejder i ekstern høring.

Skatteministeriet har afgivet faglige bemærkninger, men har oplyst, at lovforslaget skønnes at medføre administrative konsekvenser for ToldSkat.

Det følger af lovforslaget, at kommunale sagsbehandlere i en kommune, der skal varetage opgaver på vegne af alle kommunerne i det pågældende forpligtende samarbejde skal have adgang til skattedata for de øvrige deltagende kommunes borgere i samme omfang som de har adgang til skattedata for egne borgere, (§ 7, stk. 4).

Dette kan medføre ændringer i adgangskontrollerne i ToldSkats edb-systemer. Omfanget af udgifter kan først afklares efter en nærmere analyse i samarbejde med ToldSkats edb-leverandører.

Skøn over forventede udgifter kan først afgives 7. februar 2005.

Da det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets lovforslag, forudsætter styrelsen, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet sikrer Told- og Skattestyrelsen dækning for de udgifter, som vil være forbundet med lovforslaget.

Med venlig hilsen
Retsafdelingen

Karen Madsen
Direkte telefon 72 37 38 83
karen.madsen@toldskat.dk

Indgået i
Økonomisk afdeling
7 JAN. 2005

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K.

Den 6. januar 2005

Høring vedr. Forslag til Lov om social service

LO har modtaget ovennævnte lovforslag til høring.

Regionerne overtager som udgangspunkt driften af alle de nuværende amtslige institutioner og tilbud i regionen – bortset fra tilbud til børn og unge med sociale eller adfærdsmæssige problemer, der overtages af kommunerne.

Kommunerne får hele myndighedsansvaret og det fulde finansieringsansvar for dette særlige sociale område. Det betyder blandt andet, at det udelukkende er kommunerne, der visiterer. Kommunerne har ansvaret for at sikre, at der er sociale tilbud til egne borgere.

Finansiering

I forbindelse med finansieringsændringerne på det sociale område flyttes op imod 10 mia. kr. fra amternes betaling til enkeltsager i kommunerne over i den kommunale bloktilskudspulje.

Det er særdeles problematisk, at denne omlægning ikke diskuteres i sammenhæng med den nye servicelov. Finansieringsomlægningen får store konsekvenser, når den sætter sig igennem i kommunerne, fordi den ændrer kommunernes økonomiske forudsætninger markant. De dyre enkeltsager vil blive langt dyrere for kommunerne, og selvom kommunerne under ét kompenseres over bloktilskuddet, er det ikke sikkert, at pengene kommer 'tilbage til' de personsager, der mister den amtslige medfinansiering. Der må forventes et stort omstillingstryk i retning af billigere og potentielt dårligere alternativer til de nuværende ordninger på hele det område, hvor amterne hidtil har båret en stor del af finansieringen. Det gælder de dyre sager for voksne med funktionsnedsættelser og de dyre børnesager. LO skal påpege, at ændringerne på det sociale område ikke kan vurderes uafhængigt af finansieringsomlægningen.

LO skal for en sikkerheds skyld bemærke, at vi er opmærksomme på den særlige centrale refusionsordning, der skal sikre kommunerne mod meget store udgifter i de dyreste enkeltsager. Efter LO's opfattelse vil den imidlertid kun løse en lille del af problemet.

Der er ikke i lovforslagene lavet en opgørelse over lovforslagenes økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Der henvises til, at det er et forhold, der skal drøftes mellem staten og de kommunale parter. Det finder LO i høj grad utilfreds-

stillende. Det er med til at sløre, hvilke økonomiske konsekvenser den samlede kommunalreform får for den offentlige og især kommunernes økonomi, og det bliver ligeledes uigennemskueligt, hvilke omkostninger selve overflytningen og organisationsændringerne fører med sig.

En reference til at udgifterne ikke ændres af, om opgaverne varetages i kommunerne, regionerne eller staten er ikke tilstrækkelig, idet det efter LO's opfattelse er urealistisk, at selve organisationsændringerne ikke vil bringe transaktionsomkostninger med sig. LO finder det derfor uacceptabelt, at disse omkostninger ikke anskuelligøres.

Regionernes leverandøransvar

Regionerne har et leverandøransvar, der omfatter en forpligtelse til at tilpasse kapaciteten i de regionale institutioner og tilbud samt udviklingen af dem.

Konstruktionen efterlader flere åbne spørgsmål. Hvordan skal en region finde ud af, hvor mange pladser den skal have på et bestemt socialt område og i de konkrete tilbud? Efter forslaget skal det ske på baggrund af en årlig rammeaftale mellem kommunerne og regionen.

Ved rammeaftalen skal den enkelte kommune et år frem i tiden redegøre for dens behov for antal pladser og indholdet i de regionale tilbud samt mere eller mindre direkte, hvilken vifte der skal være af regionale tilbud. Det vil kræve en hidtil ukendt forudseenhed hos den enkelte kommune. Det fremgår ikke, hvad der skal gøres, hvis der midt på året opstår mangel på et botilbud til for eksempel udviklingshæmmede, eller hvis der opstår et akut behov for en særlig indsats. Eller hvad der sker, hvis en kommune har undervurderet sit behov for pladser. Eller hvad der sker der med de borgere, der har brug for et specielt tilbud, men kommunerne har samlet meldt for få ind, så det ikke har kunnet opretholdes, eller der er for få pladser.

For at øge sikkerheden for at borgere med behov for særlig støtte ikke kommer i klemme i den nye struktur, finder LO det nødvendigt, at regionerne får en styrket rolle, så de får pligt til at sikre tilbud efter behovet og ikke kun efter aftaler med kommunerne. At det med andre ord er borgeren, der er i centrum, og ikke kun kommunen.

Herudover er det nødvendigt, at regionerne har en selvstændig økonomi på det sociale område. Den selvstændige økonomi skal være med til at sikre sammenhæng i viften af sociale tilbud, så den ikke påvirkes negativt af mere eller mindre tilfældige udsving i kommunernes efterspørgsel, herunder på grund af manglende forudseenhed.

Desuden skal den selvstændige økonomi gøre det muligt for en region at udvikle sociale tilbud til grupper, hvor der konstateres et nyt behov. Der er ofte tale om så små grupper, at der er meget få i selv store kommuner. Hvis den nødvendige udvikling af sociale tilbud til mindre grupper skal kunne udvikles, betyder det også, at en region skal have en selvstændig initiativret og -pligt. Det har de ikke efter kommunalreformen, fordi de ikke - som de nuværende amter - er omfattet af kommunalfuldmagten. De må kun gøre, hvad der på forhånd er aftalt.

Som forslaget er affattet, vil der være en betydelig risiko for færre initiativer på det specialiserede sociale område og en langsommere udvikling.

Opgavefordelingen mellem regioner og kommuner

På det særlige børne- og ungeområde overtager kommunerne som nævnt tilbud til børn og unge med sociale eller adfærdsmæssige problemer, mens regionerne som udgangspunkt overtager driften af tilbud til handicappede børn.

LO mener ikke, at opgaven bør tænkes med udgangspunkt i organiseringen, men derimod med udgangspunkt i barnets behov. Såfremt et barn har behov for langvarig specialiseret behandling, bør det sikres, at et sådant tilbud kan tilvejebringes.

I stedet for den mekaniske opdeling forslaget lægger op til burde det i stedet være barnets behov, som afgjorde, om et tilbud hører under kommunen eller regionen¹. Såfremt barnet har behov for langvarig, specialiseret behandling, bør opgaven ligge i regionen.

Ændringerne i tilbuddenes ansvarsmæssige placering kombineret med kommunernes muligheder for selv at etablere de nødvendige tilbud kan give anledning til, at der sker en udtynding i tilbudene for andre kommuner, som ikke har grundlag for at etablere tilsvarende tilbud.

Der kan i den forbindelse være risiko for tilbudsmæssig glidning. At der gives tilbud man i forvejen har, men som ikke er det bedste i situationen. De faglige miljøer der knytter sig til specielle tilbud, vil komme under pres.

Dagtilbud

Som en udløber af kommunalreformen *kan* kommunerne vælge at benytte lejligheden til at ensrette hele dagtilbudsområdet, og dermed organisatorisk lægge dagplejen ind under daginstitutionerne. LO skal understrege, at dagplejen er et selvstændigt dagtilbud, der er ligestillet med dagpasning i institution. Der er tale om to forskellige typer af pasning, der har hver deres særkende, kvalitet og værdi. En sammenlægning af dagpleje og daginstitution er derfor ikke alene en administrativ ændring, der har til formål at inddrive økonomiske besparelser. En sammenlægning har afgørende indflydelse på dagplejens kvalitet, pædagogik og metode. En eventuel sammenlægning vil derfor medføre en ensretning af de udbudte pasningstilbud, hvilket svarer dårligt overens med forældrenes ønske om at kunne vælge mellem flere pasningsformer, og regeringens krav om variation i pasningsudbuddet.

Resultatet af en ny kommunalreform *kan* desuden blive en yderligere introduktion til øget privatisering og frit valg - også på det sociale område. På dagpasningsområdet udføres den offentlige opgave for øjeblikket både ved egenproduktion samt ved inddragelse af den private sektor. Egenproduktion tilgodeser på dette område særligt de offentligtretlige regler, og kommunalbestyrelsens interne tilsyn understøtter borgernes retssikkerhed og mulighed for indflydelse. I anvendelsen af den private sektor, som udfører, hæfter der sig en række krav til klarhed og åbenhed omkring det ønskede serviceniveau.

På dagpasningsområdet er der etableret flere forskellige ordninger under serviceloven (puljeordninger og frit valg-ordninger). Nok er driftsudgifterne pr. plads lavere, men

---

¹ Som eksempel kan nævnes, at det er svært at skelne, hvorvidt f.eks. et alkoholskadede barn er handicappet, eller om det er anbragt, fordi det har sociale og adfærdsmæssige problemer.

det afspejler sig også klart i den leverede kvalitet af ydelsen. Forskellen på dagpasning, hvor den private sektor inddrages, samt den kommunale dagpasning er, at der under de private ordninger ikke eksisterer fælles aktiviteter. Det er en kvalitetsforringelse, fordi dagpasseren ikke har mulighed for at deltage i kurser, erfaringsudveksling og sparing med andre ligestillede, og fordi børnene ikke har fælles aktiviteter med andre børn fra andre dagplejegrupper. Legestuen, en ugentlig fælles aktivitet i den kommunale dagpleje, er en introduktion for børnene til at være sammen med andre og flere børn ad gangen. Det kan lette overgangen til institutions- og skolelivet. Det må børn i private ordninger undvære.

Under de private pasningsformer er det LO's erfaring, at der er stor forskel på tilsynet og på den rådgivning, som ydes den enkelte dagpasser i de dagplejelignende ordninger. Det skaber usikkerhed omkring kvaliteten af den leverede service. Usikkerhedsmomentet forstærkes af, at dagpassere under de private ordninger ikke deltager i et fælles samarbejde som nævnt ovenfor. Det skaber et større behov for tilsyn, som i øjeblikket ikke imødekommes. Det underbygger Socialministeriet selv med en undersøgelse af puljeordninger (maj 2004). Kvaliteten skal sikres uafhængig af udbyder, og der skal være en højere grad af åbenhed omkring det ønskede serviceniveau.

Specialrådgivningens fremtid

For så vidt angår specialrådgivningen, rummer lovforslaget på flere måder en stor usikkerhed om den samlede specialrådgivnings fremtid. Rammerne for hele specialrådgivningen ændres, og mange opgaver flyttes og skal omlægges. LO mener ikke, at der i forarbejderne til reformen eller i lovforslaget og bemærkningerne er foretaget en samlet kortlægning af specialrådgivningen og kapaciteten i systemet, og en sammenhængende vurdering af det nye systems muligheder og problemer.

Det er LO's vurdering, at den samlede specialrådgivning efter ændringen bliver mindre og mere spredt, end den er i dag. Fremtiden for specialrådgivningen bliver også mere usikker, fordi en stor del af den skal varetages af kommunerne uden specifikke krav til deres indsats på dette område.

Blandt problemerne/de uafklarede forhold i relation til specialrådgivningen kan nævnes:

- Det ligger fast, at borgernes mulighed for selv at bede om specialrådgivning, udredning af deres sag og på børneområdet også behandling, forringes eller forsvinder helt. Udredning kan kun ske efter visitation fra kommunen. Det er en vigtig, selvstændig socialpolitisk forringelse i forhold til i dag, hvor der er en selvstændig ret til at henvende sig i amtet.
- Det ligger også fast, at en del af de amtslige medarbejdere, der i dag varetager specialrådgivningen, overføres til kommunerne, og at en del af de faglige miljøer dermed må forventes at blive atomiseret.
- LO mener, at det i denne forbindelse er vigtigt, at der sker en præcisering af kommunernes specialrådgivningsopgave, herunder af borgernes ret til at få en specialiseret rådgivning. Disse forhold er ikke bare tilnærmelsesvis præciseret i § 10.

Det er dermed uklart, hvordan den enkelte kommune skal løfte den opgave, amterne løfter i dag.

- Det må endvidere påpeges, at regionerne tilsyneladende ikke har hjemmel til at tilbyde rådgivning udenfor institutionerne. De har heller ikke en finansieringsordning for den. Dermed svækkes deres muligheder for at yde den rådgivning, der ikke kan ydes af kommunerne.
- VISO-en er en vigtig nyskabelse, der vil kunne løfte vigtige rådgivningsfunktioner i fremtiden. Men den nye organisation rummer også vigtige uklarheder eller ubeskrevne dele. Lovforslagets § 13 er kort, og bemærkningerne heller ikke fyldestgørende. Centrale spørgsmål er skudt hen til bemyndigelsen i § 13.5. Det gælder f.eks. den endelige områdeafgrænsning, dimensioneringen, kriterierne for rådgivningen af borgerne, bestyrelsens sammensætning m.v.
- Den uvildige konsulentordning på handicapområdet videreføres. Det bør følges op af en tilsvarende ordning for andre områder.

Øgede bemyndigelser til Socialministeren

Lovforslaget indeholder en udvidelse af Socialministerens bemyndigelser, som LO finder betænkelige.

En række besværlige problemer i forbindelse med strukturreformen på det særlige sociale område er således klaret ved, at der i lovforslaget foreslås en bemyndigelse til Socialministeren. Det vil sige, at ingen ved, hvad der på disse områder i praksis bliver vedtaget af Folketinget.

Det gælder for eksempel, hvordan den årlige rammeaftale mellem kommunerne og regionen om behov for antal, indhold og omfang af de regionale tilbud i praksis skal foregå. Her er der en bemyndigelse, hvorefter Socialministeren "kan" fastsætte nærmere retningslinier.

Som nævnt overtager regionerne som udgangspunkt driften af alle de nuværende amtslige institutioner og tilbud i regionen. Imidlertid kan en beliggenhedskommune ved nærmere forhandling allerede fra 1. januar 2007 overtage et socialt tilbud, der ellers skulle drives af regionen. Hvordan det skal foregå, uden at det går ud over sammenhængen i viften af særlige sociale tilbud eller andre kommuner, der måtte have brug for tilbuddet, skal også klares via en bemyndigelse til Socialministeren.

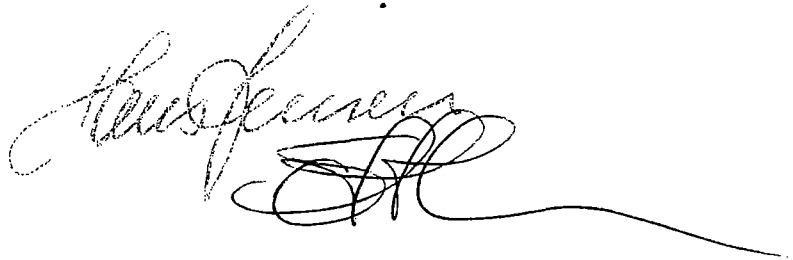
Brugerrepræsentationen i de regionale udviklingsråd

Endelig skal det nævnes, at det er vigtigt med en bred brugerrepræsentation i de regionale udviklingsråd, der skal overvåge reformens virkninger i de første år. Det gælder ikke mindst repræsentation fra organisationer, der kan følge udviklingen i indsatsen overfor børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer. Det er et område, som i høj grad ændres af reformen, og det vil ikke kunne dækkes ind ved handicaporganisationernes deltagelse i udviklingsrådene. Det må derfor sikres, at områdets problemstillinger kan dækkes af andre organisationer.

Generelt

- ./ Der henvises til vedlagte notat om personaleforhold ved den forestående kommunalreform.

P.D.V.

Personaleforhold ved den forestående kommunalreform

LO har modtaget udkast til en række af regeringens lovforslag i forbindelse med den forestående kommunalreform med henblik på vores bemærkninger. LO vil kommentere flere af de enkelte lovforslag hver for sig. Imidlertid vil LO i dette notat samle op på nogle generelle synspunkter om regeringens håndtering af personalet og organisationernes forhold.

Overordnet er det LOs opfattelse at regeringens model for overflytning af medarbejdere og inddragelse af personale og organisationer er særdeles mangelfuld.

Kommunalreformen er netop kendetegnet ved, at store grupper af ansatte skal skifte arbejdsgiver, og for nogles vedkommende også fysisk vil opleve ændrede vilkår.

Ifølge en opgørelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil i alt 145.800 personer kunne indtræde i ny overenskomster som følge af strukturreformen. Hertil skal lægges ansatte i Hovedstadens Sygehusfællesskab (HS). Desuden vil skønsmæssigt 100.000 ansatte, der berøres af primærkommunale sammenlægninger skulle skifte arbejdsgiver, (jf. tabel 1).

Tabel 1. Personale, der skal skifte arbejdsgiver efter strukturreformen

	1.000 personer
Fra amter til regioner	108,2
Fra amter til stat	16,9
Fra amter til kommuner	14,5
Fra kommuner til stat	6,2
Fra HS til regioner	18,1
Kommunesammenlægninger	100,0
I alt	263,9

De ansatte er hovedressourcen i den offentlige sektor. Derfor er det naturligt, at reformens indflydelse på de nuværende ansattes fremtidige beskæftigelses- og ansættelsesvilkår bliver af afgørende betydning for vurderingen af reformen, herunder processen ved reformens gennemførelse.

I de fleste lovforslag har regeringen lagt op til den samme model for overflytning af de ansatte, som er kendt fra det allerede fremsatte forslag til en samlet statslig told- og skatteforvaltning. Og som personaleorganisationerne dengang gjorde opmærksom på er modellen på en række områder ikke god nok. Det er blevet tydeligere ved en gennemgang af hele regeringens reformpakke. Der burde have været lagt mere vægt på en grundig forberedelse, en garanti for personalets vilkår og bedre inddragelse af det berørte personale og deres organisationer. Nu skaber reformpakken i stedet

usikkerhed om personaleforholdene fremover. Man må frygte at reformen vil følges af afskedigelser og afvandring af de bedst kvalificerede, forringelser af de overflyttedes løn- og ansættelsesvilkår, urimeligt store geografiske forflytninger og manglende forankring hos de ansatte og organisationerne.

LO har tidligere sammen med FTF og AC i brev til Statsministeren givet udtryk for bekymring over den vægt, der tilsyneladende lægges på nedskæringer i antallet af offentligt ansatte som følge af strukturreformen. Bekymringen er blevet bekræftet med bl.a. det underbudgetterede forslag til en statslig told- og skattemyndighed og ved at der ikke i nogle af lovforslagene er afsat penge til selve omstillingsprocessen.

En anden væsentlig usikkerhed for de berørte ansatte, skyldes en mulig udvidelse af deres ansættelsesområde, nye arbejdssteder og nye arbejdsopgaver. Det stiller krav om, at man går tålmodigt til værks og beslutningerne er gennemsigtige.

Politiske udsagn om jobgarantier, der ikke har hold i personalejuraen, kan ikke kompensere for usikkerheden. Det bør derfor som minimum i bemærkningerne til alle lovforslag anføres, at evt. personalereduktion skal ske ved naturlig afgang. Kravet er at betragte netop som et minimum, da naturlig afgang ikke kun indebærer fratreden til pension, men også omfatter personer der - evt. som konsekvens af strukturreformen - finder et nyt arbejde. En række nylige undersøgelser peger på, at ca. 10 pct. af de offentligt ansatte skifter arbejdsgiver hvert år.

En henvisning til, at de ansatte følger med opgaven og at lov om virksomhedsoverdragelse er gældende i forbindelse med gennemførelsen af reformen, må ikke forveksles med en beskæftigelsesgaranti. Loven fastlægger som bekendt alene vilkårene for ansættelsen efter overdragelsen, men forpligter ikke til at beskæftige de berørte lønmodtagere. LO anerkender, at selve omlægningen for overenskomstansatte sker efter virksomhedsoverdragelsesloven. Det bør dog efter LO's opfattelse fremhæves, at alle medarbejdere i den forbindelse er sikret mod lønnedgang og forringelser i fx pensionsvilkår som følge af overgangen. Det bør også afklares hvilken sikkerhed der skal gælde for de ansatte som flyttes mellem f.eks. statslige myndigheder. Endelig bør det afklares hvordan man vil håndtere den situation, at medarbejdere med forskellige løn og ansættelsesvilkår kan komme til at skulle udføre samme arbejdsopgaver hos samme ansættelsesmyndighed.

Loven om en statslig skatteforvaltning er fremsat som en lakmusprøve på regeringens reformmodel, og viser klart, at der ikke er nogen garanti for løn- og ansættelsesvilkår. I dette lovforslag fremgår det udtrykkeligt, at de tidligere kommunalt ansatte vil få fastfrosset deres løn indtil den statslige overenskomst har indhentet dem, ligesom deres pensionsmæssige forhold forringes. For de statsansatte vil det også være uacceptabelt, at der bliver ulige ansættelsesvilkår for de samme arbejdsopgaver, ligesom det er uacceptabelt at stille de statslige organisationer i en situation, hvor de ved overenskomstforhandlingerne skal betale for kommunalreformens følger.

Det er for øvrigt uafklaret i hvilket omfang reformen giver anledning til nye kollektive overenskomster. Særligt på det nuværende amtslige område, hvor størsteparten af de berørte grupper er ansat, jf. tabellen ovenfor, er det usikkert om de nuværende amtslige overenskomster umiddelbart skal fortsætte, idet der er tale om en sådan identitet mellem regioner og amter, at regionerne fortsat vil være forpligtet som

overenskomstpart. LO antager, at henvisningen til virksomhedsoverdragelsesloven ikke omfatter de kollektive overenskomsters overgang. Men dette behandles ingen steder i lovforslagene. Regeringen bør allerede nu melde ud, om nogle myndigheder ensidigt agter at frasige sig de overenskomster, som de overflyttede medarbejdere tidligere har været omfattet af.

Efter LOs opfattelse bør man også præcisere, hvilke ansættelsesvilkår man så vil tilbyde de virksomhedsoverdragne medarbejdere, når deres tidligere overenskomstfastsatte rettigheder udløber i henhold til den kollektive overenskomst.

Særligt for tjenestemænd fastslås det i forslaget på den ene side, at tjenestemænd som flyttes mellem myndigheder bevarer deres ansættelsesvilkår, herunder deres tjenestemandspension. På den anden side fremgår det udtrykkeligt af bemærkningerne, at i hvert fald de kommunale tjenestemænds ansættelsesområde udvides, og at tjenestemænd fremover vil kunne være forpligtet til at overtage en anden passende stilling inden for det nye, men uden for deres gamle, ansættelsesområde. For en stor del af tjenestemændene vil det umiddelbart indebære en voldsom stor geografisk udvidelse af deres ansættelsesområder. Eneste begrænsning er ifølge lovbemærkningerne, at flytninger ikke må være særligt indgribende overfor den enkelte, svarende til den almindelige beskyttelse i tjenstemandsreglerne om at en stillingsændring skal være passende for den enkelte. For de overenskomstansatte, er der ikke nævnt noget om hvor store geografiske flytninger, de risikerer at skulle tåle.

Regeringen har selv fremhævet, at den lægger afgørende vægt på tryghed for de ansatte, der berøres af kommunalreformen, og at reformen skal gennemføres på en god og ordentlig måde. Set i det lys bør ministeriet genoverveje, hvilke geografiske udvidelser de ansatte skal pålægges. For overenskomstansatte indeholder ansættelsesforholdet i sig selv en geografisk grænse. Tilsvarende skal LO fremhæve, at tjenestemandreglerne ikke forhindrer, at ansættelsesområdet for de overflyttede tjenestemænd afgrænses til mindre geografiske enheder end f.eks. samlede statslige myndighed.

For så vidt angår tjenestemandspensionen, fremgår det af lovforslagene, at tjenestemændenes pensionsret ikke vil blive forringet med sammenlægningen. LO går ud fra, at pensionsretten dækker både pensionsalder og pensionsbeløb. Således forstår LO bemærkningerne sådan, at den enkelte tjenestemand ikke vil opleve nogen ændring i sine pensionsmæssige vilkår. Andet ville da også have karakter af ekspropriation.

For den enkelte medarbejder vil der som nævnt kunne blive tale om væsentlige ændringer i arbejdsopgaver og arbejdssted. Det gør det særligt nødvendigt at den enkelte inddrages i processen. Det giver derfor anledning til store betænkeligheder, når det i *udkast til lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen* nævnes, at de ansatte senest i august 2006 blot vil få en meddelelse om, hvilken myndighed de skal overføres til, men at forvaltningsloven ikke vil blive anvendt, hvilket bl.a. betyder, at de ansatte ikke bliver partshørt. Disse bemærkninger viser for det første, at når man "flytter med opgaven" betyder det blot, at man får at vide hvilken myndighed, man skal flytte til. Heri ligger intet om den ansattes placering og opgaver hos den nye ansættelsesmyndighed. For det andet vil nogle ansatte blive pålagt væsentlige ændringer i deres ansættelsesvilkår, som må sidestilles med en afskedigelse. Det er uacceptabelt, hvis de sædvanlige

forvaltningsretlige og tjenestemandretlige sagsbehandlingsregler ikke skal anvendes i sådanne tilfælde. Tværtimod bør den enkelte medarbejder meget mere aktivt inddrages i planlægningen af sine fremtidige arbejdsopgaver og placering end forvaltningslovens minimumsregler tilsiger det.

Generelt er det afgørende, at de ansatte så tidligt som muligt får endelig klarhed over deres præcise fremtidige placering og arbejdsopgaver. For de medarbejdere som får ændret deres ansættelsesvilkår væsentligt vil august 2006 ikke være tidligt nok, da nogle har individuelle opsigelsesvarsler på op til 6 måneder. Sidste frist for varsling af de præcise ansættelsesvilkår vil altså være i juni 2006. LO skal også opfordre til at man orienterer alle medarbejdere på samme tid i de enkelte myndigheder/institutioner, så der på én gang er skabt klarhed over alles vilkår efter 1. januar 2007.

I udkastet til *lov om erhvervsfremme og ophævelse af lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter* vedrører opgaveflytningen fortrinsvis ansatte i de selvejende erhvervsservicecentre, som i dag finansieres med 50 pct. af staten og 50 pct. fra amter og kommuner. De ansatte får ifølge udkastet ikke garanti for at flytte med opgaverne eller blive omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven. LO er meget betænkelig ved at personale i selvejende institutioner, som udfører offentlige opgaver, tilsyneladende ikke får samme rettigheder ved reformen, som de øvrige ansatte. Herunder en garanti for at ingen bliver afskediget som følge af reformen.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at en dårlig håndtering af personalets vilkår og inddragelse ved omstillingsprocesserne kan give risiko for voksende søgning væk fra den offentlige sektor. Derved forøges det i forvejen udbredte rekrutteringsproblem, som kendetegner store dele af amter og kommuner allerede i dag. Det vil oven i købet ikke kunne udelukkes, at de mest kompetente medarbejdere, der må formodes at have bedst mulighed for at opnå anden beskæftigelse, vil forlade sektoren i forholdsvis stor grad.

Tidligere erfaringer med sammenlægninger og fx skattesamarbejder på tværs af kommuner har vist, at en succesfuld omlægning i vidt omfang afhænger af, om personalet og organisationerne inddrages i processen. Derfor efterlyser LO, at regeringen i sine udkast forholder sig til vigtigheden af, at personalet og organisationerne på et tidligt tidspunkt inddrages og får indflydelse på processen. Herunder er det også vigtigt, at der skabes rammer for fælles drøftelser mellem MED/SU-udvalgene på tværs af det statslige og kommunale område. I den forbindelse bør det også præciseres, at tillidsrepræsentanterne får bedst mulige vilkår for at udføre deres hverv i forbindelse med strukturreformen.

Det er ikke nok med ren og skær underretningsfunktion, som der lægges op til i lovforslaget om *proceduremæssige spørgsmål*. Tværtimod er det nødvendigt at inddrage personalet og deres repræsentanter aktivt i processen, herunder som deltagere i delingsråd og forhandlingerne om overførsel af personale, aktiver og passiver.

Ifølge *lovforslagene om den kommunale inddeling og lov om regioner* får Sammenlægningsudvalgene og de regionale Forberedelsesudvalg mulighed for at ansætte og afskedige medarbejdere til administrativ bistand f.eks. i "overgangsperioden 2006". Der tages ikke stilling til, om disse medarbejdere skal

komme fra de allerede eksisterende forvaltninger, eller om der er tale om nye ansættelser. Hvis man vælger, at ansætte nye folk til sammenlægnings- og forberedelsesudvalgene, er der en risiko for, at de bliver bedre stillet end medarbejdere, som allerede er ansat i de gamle kommuners og amters sekretariater. LO mener, at der er tale om endnu et uacceptabelt usikkerhedsmoment for de nuværende ansatte at de sådan kan overhales inden om i forhold til sammenlægnings- og forberedelsesudvalgenes administrationer. Dertil kommer, at der skal tages stilling til, om nyansatte i sammenlægnings- og forberedelsesudvalgene er omfattet af regeringens såkaldte jobgaranti.

Efter kommunalreformen kan det forventes, at der i de offentlige myndigheder vil blive arbejdet med nye styreformer i f.eks. kommuner og regioner. Det fremgår bl.a. klart af Kommunernes Landsforenings høringssvar. Hvis der i den forbindelse eksperimenteres med nye ledelsesformer, skal myndighederne være særligt opmærksomme at sikre en fortsat reel mulighed medindflydelse og dialog mellem ledelse og de ansatte.

I øvrigt kan LO generelt bakke op om KTO's og CFU's høringssvar.

Til
Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Trafikministeriet
Undervisningsministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Folketingets Ø-kontaktudvalg

Kopi til Lisa, 2S
Schønau
Pernille, 2X
NB: Vi er uklare om, hvem
der er interesseret i
denne.
Bianca

Strynø d. 6. januar, 2005

I Sammenslutningen af Danske Småøer er vi glade for at være høringspartner i en så vigtig sag som gennemførelsen af en kommunalreform. Men vi har også måttet erkende, at vi ikke har haft ressourcer til at læse de mange lovforslag grundigt fra ende til anden. Derfor vælger vi i denne henvendelse at sætte fokus på områder der er vitale for de små øer, og som vi mener, der bør tages hensyn til, når en ny opgavefordeling skal tegnes. I overskriftsform ser disse kerneområder således ud:

- Færgedrift, finansiering af denne samt brugerrepræsentation i færgestyrelser
- Skoler på de små øer, sikring af disse
- Styrkelse af beredskabet i de små ø-samfund
- Sikring af nærdemokratiet
- Støtte til unge øboeres uddannelse

Kommunalreformen ser vi ikke blot som en mulighed for at sikre serviceniveauet på de små øer, men som en mulighed for at forbedre dette, hvilket kan være medvirkende til at udnytte det udviklingspotentiale, som de små ø-samfund, efter vores mening, vitterlig har. Vi mener, at man med gennemførelse af vores forslag har mulighed for at udøve en progressiv landdistriktspolitik.

Vedlagt denne henvendelse er bilag, hvor vi går i dybden med de enkelte punkter.

På vegne af Sammenslutningen af Danske Småøer

Claus Jensen
Sekretariatsleder

Sammenslutningen af Danske Småøer
Strynø Brovej 12, Strynø
5900 Rudkøbing
Tlf. 62 51 39 93 Fax: 62 51 39 96
Email: cj@danske-smaoer.dk

BILAG 1

Færgedrift, finansiering samt brugerrepræsentation i bestyrelser

Hidtil er finansieringen af færgedriften foregået ved en tre-delning af udgiften, således at fæргеbetjeningen finansieres af kommune, stat og amt. Med amternes nedlæggelse, skal denne ordning revideres. Der er lagt op til, at staten ønsker, at statens og amtets del af finansieringen, på sigt erstattes af et generelt bloktilskud til kommunerne. Dette bekymrer, da kommunen derved ikke er forpligtiget til at bruge pengene på færgedriften, hvilket kan medføre serviceforringelser. Vi har erfaring med at eks. det §19-tilskud, der gives til økonomisk trængte kommuner på baggrund af, at kommunen har ekstra udgifter til drift af skoler, mv. på de små øer, ikke forpligtiger kommunen til at bruge pengene på øen. Vi har respekt for princippet om kommunal selvforvaltning, men finder det uheldigt, at en kommune kan modtage tilskud til opretholdelse af offentlige ydelser på en ø, og så alligevel, uden konsekvenser for tilskuddets størrelse, skære ned på det offentlige serviceniveau. Vi frygter det samme vil kunne ske på færge-området, hvis finansieringen overgår til et generelt bloktilskud. Derfor foreslår vi at følgende sikres i lovgivningen:

At kommuner med øer får et øremærket statstilskud til drift af færger svarende til det beløb kommunen selv bidrager med.

Vi mener det er vigtigt, at øboere, der bruger færgerne, har medindflydelse på driften af denne. Der er gode erfaringer med brugerrepræsentation i færgebestyrelserne, da øboerne som brugere kan give kvalificerede bidrag til at optimere færgedriften. Vi foreslår, at denne indflydelse sikres gennem lovgivningen:

At rederier, der besejler de 27 småøer skal reservere plads til en rimelig repræsentation af øboere i færgernes bestyrelser.

Den hidtidige finansiering af færgedriften har været af afgørende betydning for, at mange danske øer fortsat har en fastboende befolkning. Man kan frygte, at en forringelse af færgedriften vil undergrave den stabilisering, og nogen steder forbedring, af befolkningstallet på de små øer. Kort sagt, færgerne er øernes livline og en forringelse af denne kan være startskuddet til en ny affolkning af de små øer.

Sammenslutningen af Danske Småøer

BILAG 2

Skoler på de små øer, finansiering af disse

Man kan med rette frygte, at nedskæringer på skoleområdet i de små ø-samfund vil blive intensiveret med en ny kommunalreform, da det vel må betragtes som en del af rationale bag en kommunalreform, at der findes besparelser, også på skoleområdet. Det er en kendsgerning, at når en ø-skole lukkes, så sker der en affolkning på øen og befolkningsgennemsnittet stiger voldsomt. De øer, der i disse år oplever en befolkningsfremgang, er stort set alle øer med skoler. De små øer har et vækstpotentiale. Dette vil undergraves, hvis der sker yderligere nedskæringer på skoleområdet. At skolerne udover at være af stor betydning for øernes attraktivitet for børnefamilier, yderligere er af stor betydning for øernes kulturelle og sociale liv, er endnu et argument for at bevare disse.

Vi mener ikke, at kommunerne kan være alene om opgaven at drive de små ø-skoler, derfor foreslår vi:

At skolerne sikres gennem lovgivningen og at staten medfinansierer driften af skolerne med 2/3, og kommunen med 1/3.

Dette vil ikke blot lette presset på de nuværende ø-skoler, men vil også kunne åbne for etablering af nye skoler. Afslutningsvis mener vi også, at ø-skolen udgør en ekstra ressource for fastlandsskolerne. Ø-skolen kunne eks. bruges af børn fra fastlandet, der i en længere eller kortere periode trænger til et miljøskift.

Sammenslutningen af Danske Småøer

BILAG 3

Styrkelse af sygdomsberedskabet

Sammenslutningen af Danske Småøer prioriterer højt, at øboerne har adgang til sundhedsprofessionelle på små øer, såsom læger, sygeplejersker, og hjemmepleje. Og at denne adgang stadig forbedres. Men vores 27 små øer er meget forskellige, og der er derfor forskellige behov, der skal dækkes. Nogle øer vil stadig have behov for bosiddende læge eller sygeplejerske. Her må man tage udgangspunkt i den enkelte ø's behov. Dog vi mener, at man kan forbedre sygdomsberedskabet ved som minimum via lovgivning at organisere et beredskab på de småøer, der i akut-situationer kan foretage en præhospital indsats før redningsmandskab er fremme. Dette beredskab må nødvendigvis udstyres med nødvendige værktøjer som uddannelse, eks. udvidet første-hjælp. Vi betragter et sådant beredskab som en åbenlys parallel til det lovpligtige brandberedskab, som i dag er på øerne. Et sådant beredskab vil ikke bare kunne gøre en forskel ved ulykker, men vil også have en tryghedsskabende effekt.

Derfor foreslås det:

At der tages udgangspunkt i øernes forskellighed og at kommunerne pålægges, så vidt det er et ønske fra øen, at etablere et beredskab, som i tilfælde af ulykker kan bistå den tilskadekomne før professionelle er fremme, og at dette beredskab tilbydes den fornødne uddannelse.

Ydermere er det et ønske, at man giver kommunalt ansatte sygeplejersker mulighed for at varetage akutte opgaver, hvilket hidtil har været hindret af, at dette har været en amtslig opgave. Selvom de nye regioner formentlig overtager disse amtslige opgaver, så vil det være en klar forbedring, hvis den hidtidige kassetænkning opgives, så den kommunalt ansatte sygeplejerske også kan tage sig af disse opgaver. En forbedring af sygdomsberedskabet, som burde være åbenlys.

Sammenslutningen af Danske Småøer

BILAG 4

Sikring af nærdemokratiet

Vi er glade for at være inviteret til deltagelse i debat om sikring af nærdemokratiet, et initiativ sat i gang af Indenrigs- og Sundhedsministeren, da sikring af nærdemokratiet, og i vores tilfælde øernes stemme, i de større kommuner, ligger os meget på sinde. I dag er det således at en kommune kan nedsætte et ø-udvalg. Men man skal ikke, og der er ingen klare retningslinier for, hvordan sådan et udvalg sammensættes. Nogen steder bliver ø-repræsentanterne i et sådant udvalg valgt på demokratisk vis, andre steder bliver de udpeget af borgmesteren.

Vi forslår at følgende sikres i lovgivningen:

At kommuner, hvori øer organiseret i Sammenslutningen af Danske Småøer, er beliggende, skal nedsætte et høringsberettiget ø-udvalg, hvor sager af relevans for ø-samfundet behandles. Øboernes repræsentanter i disse udvalg vælges efter demokratiske principper i forbindelse med kommunalvalg. Såfremt den enkelte ø ønsker det, kan udvalget tillægges ansvar for dele af den kommunale forvaltning på øen.

Sammenslutningen af Danske Småøer

BILAG 5

Støtte til unge øboeres uddannelse

Hidtil har de små øer været begunstiget af at unge øboere, der efter folkeskolen er nødsaget til at fraflytte øen for at påbegynde en ungdomsuddannelse, kan ydes tilskud af Indenrigs- og Sundhedsministeriet samt kommune og amt. Denne ordning er gældende for de øer, der har en halv times sejlads eller mere til fastlandet. Vi vil blot appellere til, at denne ordning ikke forringes, nu da amtet og dermed dets tilskud bortfalder, men at en anden finansieringsnøgle beslattes. Øboerne ønsker som alle andre borgere, at deres unge skal uddanne sig. Denne ordning har været en stor hjælp i den henseende og vi ønsker, at ordningen opretholdes.

Sammenslutningen af Danske Småøer

Bianca Lund Sørensen

Fra: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Sendt: 7. januar 2005 07:45
Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor; Charlotte Bidsted
Cc: Lene Brøndum Jensen; Jakob Krogh; Søren Hansen Thomsen
Emne: VS: Høringssvar om kommunalreformen

God morgen Lene og Jakob

Jeg ville lige inden weekenden kontrollere om jeg her hjemmefra kan bruge jeres mail - og det ser jo ud til at fungere!

Det her er den eneste mail, jeg har åbnet.

Kunne vi i øvrigt få de høringssvar, som I modtager, direkte ned i dag (uden om TJ) - så vi hurtigt kan få dem fordelt?

Charlotte

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Claus Jensen [mailto:cj@danske-smaaoer.dk]
Sendt: 6. januar 2005 22:26
Til: Indenrigs- og Sundhedsministeriet; Lis Grønnegård Rasmussen; Ann merete mortensen; Trafikministeriet - departementet; Undervisningsministeriet - departementet
Emne: Høringssvar om kommunalreformen

Til
Indenrigsministeriet
Trafikministeriet
Undervisningsministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Folketingets Ø-kontaktudvalg

Hermed sender vi høringssvar fra Sammenslutningen af Danske Småøer. Bilagene der omtales i brevet er kopieret ind i den vedhæftede fil.

Med venlig hilsen

Claus Jensen
sekretariatet

Sammenslutningen af Danske Småøer
Strynø Brovej 12, Strynø
5900 Rudkøbing
Tlf. 62 51 39 93, fax 62 51 39 96

Bianca Lund SørensenINDGÅET I
- 7 JAN. 2005

Kopi til Schønau

Fra: Charlotte Bidsted**Sendt:** 7. januar 2005 17:09**Til:** Bianca Lund Sørensen**Emne:** VS: Vedr. forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

1.Ø

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Christian Schønau**Sendt:** 7. januar 2005 15:21**Til:** Helle Borg Larsen**Cc:** Charlotte Bidsted**Emne:** VS: Vedr. forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Tanja Andreasen**Sendt:** 7. januar 2005 15:15**Til:** 1. kommunekontor**Emne:** VS: Vedr. forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Jean Dalberg (DEP) [mailto:jda@fvm.dk]**Sendt:** 7. januar 2005 15:05**Sendt til:** Kontorpostkasse 1. Kommunekontor**Samtale:** Vedr. forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen**Emne:** Vedr. forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Fødevarerministeriet har ingen bemærkninger til lovforslaget vedr. visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Med venlig hilsen

Jean Dalberg**Ministeriet for Fødevarer Landbrug og Fiskeri****Departementet****4. kontor****Holbergsgade 2****1057 København K****Tlf.: 33 92 93 69****@-mail: jda@fvm.dk**

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

07-01-05

Forslag til lov om regional statsforvaltning

Indenrigs- og Sundhedsministeriets forslag af 1. december 2004 til lov om regional statsforvaltning giver Familie- og Forbrugerministeriet anledning til følgende bemærkninger:

1. § 22, nr. 2 (adoptionsloven)

"amtskommune og for Københavns henholdsvis Frederiksberg Kommune" ændres til: "amtskommune og for Københavns henholdsvis Frederiksberg og Bornholms Kommune".

2. § 29, nr. 1 (ægteskabsloven)

"§ 1, stk. 1," ændres til "§ 1".

3. § 29, nr. 6 (ægteskabsloven)

Den nye § 58 b, stk. 1, affattes således: "§ 58 b. Afgørelser efter §§ 1, 4, 10, stk. 2, og 11 a, stk. 2, samt afgørelser om anerkendelse af udenlandske skilsmisser til brug for prøvelse af ægteskabsbetingelserne kan påklages til ministeren for familie- og forbrugeranliggender."

4. Bemærkningerne til § 29

I de indledende bemærkninger til § 29 affattes femtesidste afsnit således:

"Det bemærkes, at udover sager om dispensation fra ægteskabsbetingelserne tager statsamtterne også stilling til, om udenlandske skilsmisser kan lægges til grund ved indgåelse af nyt ægteskab i Danmark. Dette er reguleret i indgåelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 662 af 1. august 1995 om ægteskabs indgåelse med senere ændringer). Statsamternes afgørelser herom kan indbringes for Familiestyrelsen. Som led i udmøntningen af kommunalreformen foreslås også statsamternes opgave med anerkendelse af udenlandske skilsmisser overført til kommunerne."

I de indledende bemærkninger til § 29 affattes tredjesidste afsnit således:

"Når kommunerne som foreslået skal overtage statsamternes opgaver med dispensation fra ægteskabsbetingelserne samt anerkendelse af udenlandske skilsmisser, skal klageadgangen på området bevares. Det foreslås derfor, at der i loven indsættes en bestemmelse, der giver mu-

lighed for at påklage kommunernes afgørelser herom. Samtidig ophæves klageadgangen i § 10, stk. 3.”

Bemærkningerne til § 29, nr. 3, affattes således:

”Som konsekvens af, at der med forslaget § 29, nr. 6, indføres en ny klageadgang i lovens § 58 b, stk. 1, over kommunernes afgørelser om bl.a. dispensation fra ægteskabsbetingelserne, foreslås klagebestemmelsen i lovens § 10 over kommunens afgørelse om skiftefritagelse ophævet.”

Bemærkningerne til § 29, nr. 6, affattes således:

”Med bestemmelsen indføres en klageadgang for så vidt angår kommunernes afgørelser om dispensation fra ægteskabsbetingelserne samt anerkendelse af udenlandske skilsmisser.

Endvidere indføres der hjemmel til, at ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan fastsætte nærmere regler for kommunens behandling af sager efter lovens kapitel 1. Det drejer sig om de sager, der er opregnet i bemærkningerne til nr. 1-2, samt anerkendelse af udenlandske skilsmisser.”

5. Lovens anvendelse for Færøerne og Grønland

Familie- og Forbrugerministeriet er enig i, at loven ikke skal gælde for eller kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, bortset fra dele af ændringen af ægteskabsloven. Der foreslås derfor indsat følgende bestemmelse med bemærkninger i loven:

”§ X. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. § 29 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.”

”Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovens § 29 (ændringer af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning) kan dog ved kongelig anordning sættes i kraft helt eller delvist for Færøerne og Grønland.”

Med venlig hilsen

Birgitte Thiesen

Kopi til
(alle)

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1.Ø

Indenrigs- og Sundhedsminister
Lars Løkke Rasmussen
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

Dato: 7. januar 2005

Høringssvar om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen

I breve af 1. december 2004 fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet og fra de øvrige ressortministerier er Københavns Borgerrepræsentation blevet bedt om at udtale sig om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen.

Sagen er blevet behandlet på Borgerrepræsentationens møde den 6. januar 2005.

Københavns Kommune sender på denne baggrund et generelt høringssvar, der sammenfatter kommunens hovedsynspunkter i forbindelse med lovforslagene, som udmønter kommunalreformen, og et specifikt høringssvar til lovforslagene på Indenrigs- og Sundhedsministeriets område.

Kopi af det generelle høringssvar er sendt til de øvrige ressortministerier.

Med venlig hilsen

Lars Engberg

Møde nr. 1

BESLUTNINGSPROTOKOL

FOR BORGERREPRÆSENTATIONENS MØDE **torsdag den 6. januar 2005, kl. 17.30**

Fraværende med afbud:

Joan Jensen, A (arbejds-mæssige årsager), Bo Asmus Kjeldgaard, F (ferie), Søren Pind, V (sygdom), Manu Sareen, B (arbejds-mæssige årsager), Monika Thon, B (sygdom) og Wallait Khan, V.

Genoptagelse af hvervet som borgerrepræsentant:
Manu Sareen, B, pr. 21. december 2004.

Dagsorden:

Der var til mødet udsendt en tillægsdagsorden med følgende sag:

BR 26/05. Medlemsforslag om katastrofehjælp fra Københavns Kommune til ofre fra naturkatastrofen i Asien (stillet af A, B, C, D, F, O, V, V2 og Ø).

Overborgmesteren foreslog endvidere, at følgende sag blev optaget på dagsordenen:

BR 27/05. Røkeri i udvalg (Folkeoplysningsudvalget).

Forsamlingen tilsluttede sig, at denne sag og sagen på tillægsdagsordenen, som var udsendt efter fristens udløb, blev optaget på dagsordenen for mødet.

Der var enighed om at behandle sagerne i følgende rækkefølge:

BR 26/05 blev behandlet som punkt 3.

BR 27/05 blev behandlet som punkt 4.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

Nr. 1   **BR 1/05. Høring om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen**
Indstilling om, **at** vedlagte høringssvar om lovforslagene i forbindelse med
kommunalreformen godkendes

(Økonomiudvalget)

I forbindelse med Økonomiudvalgets behandling af sagen fremsatte Konservative og Socialistisk Folkeparti nedenstående ændringsforslag.

Ændringsforslagene blev tillige med sagen fremsendt til behandling i Borgerrepræsentationen uden yderligere stillingtagen.

Ændringsforslag fra Konservative:

"Sidste afsnit på s. 6 og første afsnit på s. 7 udgår af det generelle høringssvar til indenrigs- og sundhedsministeren."

1. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti:

"2. afsnit under overskriften "Udvikling i hovedstaden" på s. 3 i det generelle høringssvar til indenrigs- og sundhedsministeren udgår og bliver erstattet af følgende:

"Vi finder ideen om udformning af regionale vækstfora rigtig, men finder fokusering på randområderne uhensigtsmæssig i hovedstadsområdet." "

2. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti:

"Efter ordet "nærdemokrati" i sidste afsnit på s. 9 i det generelle høringssvar til indenrigs- og sundhedsministeren tilføjes følgende:

".., herunder også muligheden for øget kompetence til lokaludvalgene." "

Konservatives ændringsforslag bortfaldt som følge af stemmelighed. 23 stemte for og 23 stemte imod. 3 undlod.

For stemte: C, D, O, V, V2 og Ø.

Imod stemte: A og F.

Følgende undlod at stemme: B.

1. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti blev forkastet med 33 stemmer imod 13. 3 undlod.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, C, D, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: B.

2. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti blev forkastet med 32 stemmer imod 14. 3 undlod.

For stemte: F, V2 og Ø.

Imod stemte: A, C, D, O og V.

Følgende undlod at stemme: B.

Indstillingen blev herefter godkendt med 44 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, D, F, O, V og V2.

Imod stemte: Ø.

Konservative ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

”Konservative finder, at Regeringens forslag om organisatorisk at adskille beskæftigelsesområdet og det sociale område er yderst fornuftigt. Derfor kan vi ikke tiltræde høringsskrivelsens afstandtagen fra en sådan adskillelse af de to områder.”

Socialistisk Folkeparti ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

”Efter SF's opfattelse er det falsk varebetegnelse at kalde reformen for en decentralisering. Der er tværtimod tale om den største centralisering og privatisering af varetagelsen af den offentlige sektors opgaver siden afskaffelsen af enevælden i 1849.

Reformen medfører en voldsom centralisering af en lang række opgaver især på planlægnings- og miljøbeskyttelsesområdet samt på skatteområdet, mens den på en række andre områder fjerner opgaver fra en aktiv politisk styring ved enten at lægge opgaverne over i statslige selvejende institutioner eller privatisere dem. SF vil arbejde for at de kommende regioner får tillagt et langt større ansvar især på planlægnings- og miljøområderne. Samtidig vil vi arbejde for at regionerne får ret til at udskrive skat, så de kan få det fulde ansvar for såvel indtægter som udgifter til deres opgavevaretagelse.

Endelig beklager SF at reformen ikke giver mulighed for den opdeling af Københavns kommune i mindre kommuner med omkring 30- 50.000 indbyggere, der ville kunne give borgerne den bedste service i dagligdagen og den mest gennemskuelige deltagelse i de lokale demokratiske processer.

Med disse supplerende bemærkninger har SF valgt at tilslutte sig det afgivne høringssvar.”

Dansk Folkeparti ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

”Dansk Folkeparti kan støtte det overordnede høringssvar. DF er tilhænger af større borgerindflydelse, mere demokrati og større brugerdeltagelse. En løbende dialog mellem Regeringen og Københavns Kommune er nødvendig. København skal foruden de i høringssvaret nævnte selskaber, råd og udvalg, også være re-

præsenteret i bestyrelsen i KL.

HUR. Vi er enige i et selskab for tog, busser og Metro og dermed en administration til afløsning for HUR.

Der er dog flere af bemærkningerne, som vi ikke er enige i.

Beskæftigelsesområdet. DF mener ikke, at lovforslagene på området vil gøre det vanskeligt, at få svage grupper, herunder indvandrere og efterkommere ind på arbejdsmarkedet.

Sundhedsområdet. Vi er ikke enige i de negative holdninger, der gives udtryk for. Det lyder ikke korrekt, at der skulle mangle 450 mio. kr. til sygehusene i den kommende hovedstadsregion. Vi afventer svaret fra Indenrigsministeriet til vor sundhedspolitiske ordfører i Folketinget Birthe Skaarup vedrørende 450 mio.kr.

Erhvervsfremmearbejdet. DF mener ikke, at det, at den kommende Hovedstadsregion bliver mindre skader erhvervsfremmearbejdet i Wonderful Copenhagen og Copenhagen Capacity.

Trafik. DF er ikke enig i bemærkningen, om at det af Trafikministeren fremlagte forslag ikke vil kunne fungere hensigtsmæssigt i et storbyområde som HUR-området.”

Bente Frost, Venstre 2 ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringsvaret:

”Den nuværende kommunale struktur har nu været gældende i 35 år, så det er på tide, at den bliver set efter i sømmene, og at der bliver stillet forslag om ændringer. Regeringens forslag til ny struktur har mange gode ideer til at tilpasse de nye tiders krav til øget specialisering indenfor mange af de administrative opgaver, der skal løses af det offentlige system.

Der skal i dag løses mange komplicerede opgaver, der kræver specialfaglig viden og avanceret teknisk udstyr. Det kan små enheder have svært ved at klare effektivt og økonomiske forsvarligt.

Så det er rigtigt at gøre de kommunale og regionale enheder større for at klare dagens tekniske opgaver. Men på 2 afgørende områder har regeringens forslag meget store mangler.

For det første har forslaget et stort demokratiunderskud og for det andet overser forslaget totalt betydningen af at have en hovedstad.

Med hensyn til den fremtidige demokratiske proces i de nye store kommuner og regioner kan man virkelig frygte, at den politiske proces kommer til at køre henover borgerne i stedet for med borgerne. Den geografiske afstand fra lokalsamfundene og til de nye administrative og politiske centre bliver meget store både fysisk og psykisk set.

Ved den sidste kommunalreform i 1970 stoppede man ved Københavns grænse. Det gør man så igen. Bortset fra smålapperier sker der intet med demokratiet i København.

Én kæmpekommune med en halv million mennesker og en kommunalbestyrelse. Hver valgt politiker repræsenterer 9.200 vælgere. Det er der ikke meget demokrati i. Det havde været på sin plads, hvis den nye struktur havde indeholdt et forslag om at sidestille København med resten af landet ved at foreslå Køben-

havn opdelt i kommuner.

Det lokale demokrati bliver totalt overset i strukturforslaget. Lokalt demokrati er ikke bare skolebestyrelser, ældreråd og lign. Lokalt demokrati er indflydelse på egne livsbetingelser i lokalsamfundet.

Københavns status som landets hovedstad overser strukturforslaget totalt.

Der er synd, at regeringens aversion mod København skal have indflydelse på hele landets videre udvikling. En stærk hovedstad er det lokomotiv, der skal bære hele landet frem set både globalt og lokalt.

En hovedstad, der bliver tilsidesat af sit eget land, kan ikke hjælpe landets udvikling fremad.

København har i de senere år udviklet sig til et attraktivt område for international og national udvikling. København står stærkt i international sammenhæng. Det er til stor gavn for hele landet.

Det er skade, at strukturforslaget totalt lukker øjnene for Københavns rolle i dagens Danmark."

Enhedslisten ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

" Strukturreformen bidrager ikke til at skabe bedre sammenhænge, og mere demokrati og velfærd i samfundet.

Regeringens og Dansk Folkepartis forlig om strukturreformen vil yderligere forstærke privatisering, selvejende institutioner, fælleskommunale selskaber og taxameterbudgettering.

Regeringens erklærede hovedformål med strukturreformen er, at skabe større enheder, så der bliver større "markeder", hvor private firmaer kan udføre velfærdsopgaver. Altså øget privatisering og udlicitering, og mindre indflydelse for det enkelte menneske.

Når der ikke er overensstemmelse mellem brugere af institutionerne/virksomhederne og befolkningen, agerer institutionerne som var de private virksomheder, hvad enten de kan score profit eller ej.

Enhedslisten finder det centralt at velfærdsinstitutioner skal bevares i offentlig regi, styret af politikere, som er lydhøre overfor vælgerne og brugerne.

Hvis strukturforliget bliver realiseret, vil en meget stor del af de kommunalt og amtsligt ansatte blive flyttet.

Enhedslisten finder det centralt, at Løn- og ansættelsesvilkår ikke må forringes, jobbet skal ligge indenfor en rimelig afstand fra tidligere arbejdsplads/bopæl, og der er brug for den enkeltes kvalifikationer i det nye job.

Et menneske, der har brug for/bruger offentlig service, skal have klare minimumsrettigheder. I forhold til kvaliteten af, og afstanden til den lokale daginstitution, skole, plejehjem og sygehus.

Der er nogle områder hvor der er for et stort befolkningsunderlag og specialiserede institutioner (specialundervisning, genoptræning, bo- og beskæftigelsestilbud til handicappede samt sindslidende). Disse tilbud skal placeres på regionalt niveau eller - såfremt et større befolknings grundlag er nødvendigt af hensyn til fagligheden - i et samarbejde mellem regionerne.

Enhedslisten finder det vigtigt, at Specialiserede institutioner skal sortere under politisk valgte regioner eller i samarbejde mellem disse.

Hele strukturreformen tænkes gennemført uden inddragelse af borgerne. Strukturreform var slet ikke på tale under sidste folketingsvalgkamp og kun et mindre antal kommuner har afholdt lokale folkeafstemninger om hvorvidt de skal sammenslutes eller med hvem. Det vil sige at man laver en voldsom stor ændring af samfundets geografiske inddeling, en ændring af opgavefordelingen og en markedsføring af velfærdssystemet hen over hovedet på befolkningen kort tid før der skal være folketingsvalg.

Enhedslisten mener, at demokrati er centralt i det danske samfund – også når det gælder indretningen af lokale og regionale niveauer. Enhedslisten mener, at der er behov for tre niveauer, et lokalt niveau, et regionalt niveau og det landsdækkende. Enhedslisten lægger vægt på at alle tre niveauer er direkte demokratisk valgte, og har skatteudskrivningsret. Enhedslisten finder det centralt, at evt. kommune og amtssammenlægninger følges op af en demokratisk decentralisering inden for dels evt. nye større kommuner, dels indenfor eksisterende kommuner, f.eks. København. I København bør der således indføres folkevalgte bydelsudvalg, der er talerør for bydelene.

Enhedslisten mener principielt at alle ungdomsuddannelser bør samles på det regionale niveau, hvor alle ungdomsuddannelser kan arbejde sammen, under demokratisk kontrol.

For København betyder strukturreformen bl.a. stor usikkerhed om sundhedsvæsenet og den kollektive trafik.

Strukturreformen betyder, at hovedstadens sundhedsvæsen vil mangle næsten en halv milliard kr. Disse penge kan kun hentes med serviceforringelser og lukning af institutioner, sengeafsnit m.m. i hovedstadsområdet.

Sundhedsvæsenet kommer ikke under direkte demokratisk kontrol, idet det reelt bliver regeringen der kommer til at styre sundhedsvæsenet gennem finansiering. Strukturreformen betyder en totalt uigennemskuelig organisering af den kollektive trafik på Sjælland.

Det nye sjællandske trafikelskab får en uigennemsigtig finansiering, hvor det er usikkert, om København overhovedet kan opretholde den nuværende busbetjening i kommunen, inden for den samme økonomiske ramme.

Det sjællandske trafikelskab vil risikere at blive domineret af forskellige kommuners lokale interesser, uden at have det nødvendige fokus på hovedstadsrådets samlede trafikale behov.”

Det sjællandske trafikelskab burde omfatte hele den kollektive trafik, altså busser, S-toge og metro.

Enhedslisten finder det dybt bekymrende at de opgaver, der bedst løses på et regionalt niveau pga. fysiske strukturer eller for at sikre tilstrækkelig specialviden, nu flyttes væk fra det regionale niveau. Det gælder dels på en række specialområder på det sociale område, men også på miljøområdet, hvor f.eks. forvaltningen af vandressourcen bliver kommunal - et niveau der ikke svarer til en fornuftig beskyttelse. Også på planområdet trækkes meget væsentlige ressourcer ud, så den regionale planlægning ikke kan forventes at beskytte ressourcerne tilstrækkeligt. Erhvervslivet får med strukturreformen en hidtil uset indflydelse på den

regionale planlægning via vækstfora modellen, og det er et stort demokratisk tab.

Strukturreformen betyder afdemokratisering, markedsgørelse og velfærdsnedskæringer.”

Der blev fastsat en frist til fredag den 7. januar 2004, kl. 9.00 for aflevering af bemærkninger, som ønskes medsendt høringssvaret. Det blev samtidig tilkendegivet, at man i denne sag vil acceptere længere protokolbemærkninger, end det normalt er tilfældet, uden at det dog kan danne præcedens.

Mødet sluttede kl. 18.45

Lars Engberg

/Flemming D. Hansen

Københavns Kommune
Økonomiforvaltningen
Borgerrepræsentationens Sekretariat
Rådhuset 1599 København V.
tlf. 33 66 21 21 fax: 33 66 70 00
E-mailadresse: brsek@of.kk.dk
Internetadresse: www.copenhagencity.dk